

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Oct. '58

50

MAF. PAUL

8

A.S.

A. K. Acharya

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ತಗ್ಗಿ ಜಾರಿದರೆ ಭೂಮಾತೆ
ತಡವಿ ಕೊಟ್ಟಾಳು

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್

ಸೌಂದರ್ಯವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಶೋಭಿಸಲು...

ರಮಿ
ತಯಾರಿಕೆಗಳು

529

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ಅರಣ್ಯವಾಸ	... 34
ಕಾಗೆಗೂಗೆಗಳು	... 3	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	... 49
ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಳಯ	... 7	ರಾಜದ್ರೋಹಿ?	... 57
ಕಂಚಿನಕೋಟಿ	... 9	ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೋಜಿಗಗಳು	67
ಕೀಲುಕುದುರೆ	... 17	ಪೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ	
ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ	... 29	ಸ್ಪರ್ಧೆ	... 71
ತನಾಪ	... 33	ಚಿತ್ರಕಥೆ	... 72

ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿವೆ.

ಚಂದಮಾಮ (ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ)
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 50 ನಯೇ ಪೈಸೇ; ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 6-00

ಶಿಕ್ಷೆದ್ದೋ ಬಡಗಾಡೆ!

ಭಾಸ್ಕರ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್ ರವರ:

ಗಿರಿಜಾ-ಕಲ್ಯಾಣ

(ಕನ್ನಡ)

ಛೇರವರ:

ಭಾಸ್ಕರ್ ರಾವ್

ಹರಿಚೇ... ಮೈಸೂರು: ಬೆಂಗಳೂರು - ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ: ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ - ಗೋಗ್ಗ

ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್‌ಗಳೂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ

ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್‌, ಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್, ಸ್ಟೇರ್‌ಪಾರ್ಡುಗಳು, ನೀಡಲ್‌ಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಇರುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಲೆಗಳು
ಭಜಯ್ಯ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ಕಾರಕನಧಿ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ಪ್ರಹ್ಲಾದ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ಸಾವಿತ್ರಿ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ಉಷಾಪರಣಯ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ದ್ರೌಪದಿ ಸ್ವಯಂವರ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ಸುಭದ್ರ ಪರಣಯ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9-00, ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12-00, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12-00, ಭಕ್ತ ಕಬೀರ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12-00, ಸದಾರಮಾ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12-00, ಕಿರಾತಾರ್ಜುನೀಯ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12-00, ವಿರಾಟಪರ್ವ 5 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 15-00, ಪೂರ್ವ ರಾಮಾಯಣ 9 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 27-0-0, ಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ 7 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 21-00, ವೀರಬಳ್ಳುವಾಹನ 2 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 6-00, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ವ್ರತ 2 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 6-00, ನವಗೃಹಸ್ಥೋತ್ಸವ ರೂ. 6-00, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12-00, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ 8 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು (ಮಹಾಭಾರತದಿಂದ) ರೂ. 24-00.

ನಕಲಿಗಳು, ಪದ್ಯಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಸಹ ಇರುತ್ತೆ.

ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿರುವ ಸೆಟ್ಟುಗಳ ಪ್ರತಿ 2 ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಅಥವಾ ಮೇಲ್‌ಪಟ್ಟು ತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಪ್ರೀ ಡಿಲಿವರಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವೂರಿಗೆ ಬೇಕಾದರು ಮುಂಗಡ ಪೂರಿ ಮೊಬಲಗು ಅಥವಾ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಏನಾದರು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ 0-12-0 ಪ್ಯಾಂಪುಗಳು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ರಿಪ್ಲೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿನಾದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸೀತಾ ಪೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 2

ಲಿಲೀಸ್
ಮಾಲ್ಟೋ
ಬಿಸ್ಕಿಟ್‌ಗಳು
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು

LILY BISCUIT CO. PRIVATE LTD., CALCUTTA-4

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ
ಮುಖವಚ್ಚೆ ಸಿಗ್ಗಿ!

ನೇಷನಲ್ ರವರ
ಕಾಶ್ಮೀರ್ ಸ್ನೋ

ದಿ ನೇಷನಲ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ-೨ * ಮದರಾಸು-೧

ನಿಮಗೆ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲು ರಾಲೆಗಿಂತ
ಉತ್ತಮ ವಾದುದು ಬೇರೆಲ್ಲ
ರಾಲೆ

ಪ್ರಪಂಚದ ಅತಿ

ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಸ್ಥಳ

ಇದು ಸತ್ಯ...

ವಿಜಯದ ಕಿರೀಟವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ
ಹಿಂದೆ ಹೋದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು
ಇವರು ಕಾಳಿಮಠದಿಂದ ಹೋದ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಅದರ ಪಾತ್ರವು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಅದರ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ

ವಿಜಯದ ಕಿರೀಟವು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಅದರ ಪಾತ್ರವು

ಸೋಲಾ ದಿವ್ಯಬ್ಯಾಟರ್ಸ್:

ಎಮ್. ಎಮ್. ಖಾಂಭಟ್‌ವಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ವಿಜಯದ ಕಿರೀಟವು:

ಸಿ. ನರೇಂದ್ರಮ್ ಹಿ ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ ಹಿ ಕೊ,

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.

ಎ. ಬಾವಿ ಹಿ ಕೊ,

ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕ್ಲ್ ಸ್ಪೋರ್ಟ್, ಚಾಂದ್ನಿಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಪ್ತಿ

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಚಂದಮಾನು ಈ
ತಿಂಗಳ ಕಡೇವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡ
ಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಸೇರ
ದಿದ್ದರೆ ಅವರವರ ಪೋಸ್ಟ್ ಫೀಸ್ ನಲ್ಲಿ
ಫರ್ಯಾದಿಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು
10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೂ ತಿಳಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಅನಂತರ
ಬರುವ ಕಂಪ್ಲೇಂಟು-ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ
ಪತ್ರಿಕೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೂರುಗಳನ್ನು
ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

★

“ಚಂದಮಾನು” ಕ್ಕೆ
ವಿಜಯದ ಕಿರೀಟವು

ವಿಜಯದ ಕಿರೀಟವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ
ವಿಜಯದ ಕಿರೀಟವು. ನೀವು ವಿಜಯದ
ರಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಾ ತರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 3-0-0
ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ 8 ಪ್ರತಿ
ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿ
ಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 1-0-0
ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ
ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾನು

ಪಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ, ಮದ್ರಾಸ್ - 26.

ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್

ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಯಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬೆಚ್ಚು!

“ಮೃದುವಾದ ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೆಚ್ಚುಗೆ
ಹಾಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಕಂಡಮ್ಮ ಗಳಿರ!”

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕೊಳ್ಳುವುದು
ಮುಖ್ಯ ಆದಾಯಕರ, ವಿಕೆಂಡರೆ...

ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೀಪಾವಳಿ ಕಯಾಲಾದ
ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್
ವಿಶೇಷ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಕಯಾಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಇದು ದೀಪಾ ಕಾಲ ಪಾಕೆಟ್ ಮುಕ್ತವಾದ
ಯಾವಾಗಲೂ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಎಂಕಣ ಕೊಡುವುದಾದ ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್
ಮಾತ್ರ ಕೊಳ್ಳುವುದಾದುದರಿಂದ ಮತ್ತು
ಅದರ ವಾದದಿಂದ.

ಇದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ
ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ
ಪಾಕೆಟ್‌ಮಾಡಬಹುದು.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕುಗ್ಗುವುದರಿಂದ
ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿ ಇದೆ.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಮತ್ತು ಕಯಾಲಾದ
ಕಯಾಲಾದ, ಇದು ಕಯಾಲಾದ
ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು, ಕಯಾಲಾದ ಮತ್ತು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಮತ್ತೆ ಗೆ ಸಾಕಿ ಇಲ್ಲ!

ವಿಕೇಡ ಬೆಚ್ಚುಗರವೇಕಾದರೆ ಬಿನ್ನಿಯವರ
ಅಂಗೋಲಾ ಕುಸಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿಕ್ಕುವ
ನಮೂನೆಯ ಕುಲಿರುಗಳು
ಇವು ನಿಮ್ಮ ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್
ದೀಪರವು ಕೇಳಿರಿ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲಾಸ, ಕಾಟ್ಸ್‌ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾಜೇಸ್ಟಿಕ್ ಎಂಟರ್ಟೇನಿಂಗ್: ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಅಮೃತಾಂಜನ

ನೋವನ್ನು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ

ಅಮೃತಾಂಜನವು ಎಲ್ಲಾ ತರದ ನೋವುಗಳಿಗೂ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಮೂಲಾಮು ಎಂದು ಕಳೆದ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಉಳುಕು, ನೋವು, ತಲೆ ನೋವು, ಬಿನ್ನ ನ ಅಥವಾ ಹಲ್ಲಿನ ನೋವು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳ ನೋವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇದರ ಪ್ರಭಾವ ಬಹಳ ಮೇಗಿನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಉಪಶಮನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಇದರ ಯಾವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅಮೃತಾಂಜನವು ಕೇವಲ ನೋವಿನ ಛಾಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ಅನುಭವಿಸಿ
ನೋಡಿರಿ

ಸ್ವಲ್ಪ ದಾಖಲು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ನೋವಿನ ಛಾಯೆಗೆ, ಅದಾಗಿ
ಹಿಡಿದು, ಮೇಲೆ ಮಗ್ಗಿ ನೋವು ಗುಣ
ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅಮೃತ
ಾಂಜನವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಿ
ಸಿಂ. 9 ರಲ್ಲಿ 7 ತರದ ನೋವು
ಗಳನ್ನು ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಮೃತಾಂಜನ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮದರಾಸು-4

ಕಾರ್ಖಾನೆ : ಮುಂಬಯಿ-1 ಕಲ್ಕತ್ತ-1

ಅಮೃತಾಂಜನ ಇನ್ಫಾರ್ಮ್ ತೆಲಿವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

AL-0014 KAN.

ಅಶೋಕಾ ಫ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆವೆನ್ ಟಾಲ್ಕಿಂ

ಪೌಡರ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಕ್ರೋ

ಗಗನ ಕುಸುಮದಂತಹ ಈ ಅಪೂರ್ವ
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ವಿಷಯ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ
ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ನವೀನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ
ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ
ತಯಾರಾದವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ
ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮುಖವರ್ಧನೆಯನ್ನು
ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ
ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲೀರಿ.
ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,

ಮದರಾಸು - 7.

ವಿಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ವಿಜನ್ಸೀಸ್, ಬೆಜವಾಡ.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರವಾಹಿ'

ಮಾನಸರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶೀಲವೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸುಶೀಲರ ಮೇಲೆ ಜನತೆಯ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿಮಾನವೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಏನೋ ಕರ್ಮಫಲ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಸುಶೀಲರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬಂದಾಗ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಾನುತಾಪಿಗಳಾಗುವರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿಯೇ ರಾಮನು ಹೊರಟುಹೋಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ಪಾಂಡವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವು ಸೌಶೀಲ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಆದರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಪದವಿ, ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನಲ್ಲ.

ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಪಂಚ ನ್ಯಾಯವನ್ನನುಸರಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಪೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಮಹಾಕವಿಯ ನಾಟಕಗಳೂ ಪ್ರಾಪ್ತವೆದಿವೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಅರಣ್ಯವಾಸ' ಎಂಬ ಕಥೆ ಪೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬರೆದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ಮಹಾ ಕವಿಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕಥಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು 'ಚಂದಮಾಮ' ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಪುಟ ೨೧] ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಸಂಜಯನು ರಾಯಬಾರ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, “ದೇವ, ನೀನೇ ನಮಗೀಗ ಕರ್ತವ್ಯ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಏನೂ ಕೂಡದೆಯೇ ಯುದ್ಧಮಾತ್ರ ಬೇಡನೆಂದು ಸಂಜಯ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯುದ್ಧವೂ ರಕ್ತವಾತವೂ ನನಗೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ಕೃಷ್ಣನೆಂದ: “ಬಿಟ್ಟೆ ಕೇಳುವುದು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಅದರೂ ಧರ್ಮರಾಜಾ, ಈಗ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆ ರಾಜ್ಯ ಭಾಗ ಕೊಡಲು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯವನ್ನೂ, ಧರ್ಮವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸತ್ತ್ವ ಹಿಡಿದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟು”.

ಆಗ ಭೀಮನು, “ಕೃಷ್ಣ, ಯುದ್ಧದ ಮಾತೆತ್ತಿ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಬಿಡರಿಸ ಬೇಡ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆತರಲ್ಲೆಯೇ ಕೆಲಸವಾಗುವಂತೆ ನೋಡು” ಎಂದ. ಭೀಮನ ಸೌಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಭೀಮನ ಮರ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಗುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ “ಓಹೋ! ನಾನು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಸಂಧಿಶೋಧಿಸುವೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬೇಡ ಕೃಷ್ಣಾ! ಆ ಕೌರವಾಧಮರಲ್ಲಿರುವನ್ನೂ ನಾನು ಸೀಕೆಬಿಡುವುದನ್ನು ನೀನೇ ನೋಡುವೆಯಂತೆ!” ಎಂದು ಆರ್ಭಕಿಸಿದನು ಭೀಮ.

ಅರ್ಜುನಕೂಡಾ ತಾನು ಧರ್ಮರಾಯನಹಾಗೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವೆನೆಂದೂ, ಸಂಧಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಕೃಷ್ಣನೇ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ನಕುಲಕೂಡಾ ಸೌಮ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಇಚ್ಛಿಸಿದನು.

ಅದರ ಸಹಜಫಲವೇ, “ನನಗೆ ಧರ್ಮದ ಗೊಡನೆಬೇಡ. ಕೌರವರು ಶಾಂತಿ ಯನ್ನೇ ಕೋರಿದರೂ ನಾವು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತೇವೆಂತಲೇ ಹೇಳು ಕೃಷ್ಣಾ” ಎಂದ. ಸಹಜಫಲವೂತನ್ನೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಬಲವಡಿಸಿದ. ಪಾಂಡವರ ಸತ್ತ್ವ ಹಿಡಿದುಬಂದ ರಾಜರಲ್ಲಿಯೂ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹವನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದರು.

ಕಡೆಗೆ ದ್ರೌಪದಿ ತನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೈಲೋಗಿಸುತ್ತಾ ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆಬಂದು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, “ನನಗಿಷ್ಟು ಅನಮಾನಮಾಡಿದ ಆ ದುರ್ಮರು ಇನ್ನೂ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಳಿದುಹೋಗುವಹಾಗೆ ನೋಡು!” ಎಂದು ಅತ್ತಳು. “ಅಳಬೇಡಮ್ಮ. ನಿನ್ನ ಶೋಕಕ್ಕೆ ಸಾವಿರವಾಲು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಳುವುದನ್ನು ನೀನೇ ನೋಡುವೆ! ನಂಬು ನನ್ನ ಮಾತು!” ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಜಾಯಿಸಿದನು.

ಕಾಗೆ ಸೂಗಿನಾಟ

ಘೋಕಮಂತ್ರಿ ರಕ್ತಾಕ್ಷಸೆಂಬುದದು
ಪೇರಿತಂತು : “ ಈ ಮಂತ್ರಿಯನು
ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ಸರಿ, ಕಛೆಯಿದೆ, ಕೇಳಿ,
ಹಿಂದಿದ್ದನೋರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು

ಹರಿದತ್ತೆಂಬಾ ಹಾರುವ ನಿತ್ಯಾ
ಮೈಮುರಿಯುತೆ ಬೇಸಾಯವನು
ಮಾಡಿದರೇನೂ ಲಾಭನಾಗದಿರೆ
ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ಹಿಂದಿನವನು ;

ದುಡಿದು ಬಳಲಿ ಮರವೊಂದರ ಕೆಳಗೆ
ಒರಗಿದ್ದನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತವನು
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವಾ ಹುತ್ತದ ಒಳಗಡೆ
ಹಾವೊಂದಿಹುದನು ನೋಡಿದನು !

‘ ಈ ಬಯಲಿನ ಪಾವೇ ಇದು, ಖಂಡಿತ
ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲವು ನಾನಿದನು.
ಅದಕೇ ಎನಗೇನೂ ಫಸಲಿಲ್ಲವು ;
ಪೂಜಿಸಬೇಕೇ ಉರಗವನು ’

ಈಪರಿ ಎಣಿಸುತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಪಾಲ್
ತುಂಬಿದೊಂದು ಪಾತ್ರವನು
ತಂದು, ಹುತ್ತವನು ಪೂಜಿಸಿ ಪಾಲನು
ಅಲ್ಲಿರಿಸಿಯೆ, ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಮರುದಿನ ಬರಲಾ ಪಾತ್ರದ ಮಧ್ಯದಿ
ಸ್ವರ್ಣ ನಾಣ್ಯವೊಂದಿರುವುದನು
ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿ, ಅದುಮೊದಲು ನಿತ್ಯವೂ
ಹುತ್ತಕೆ ಹಾಲನು ಇಡುತಿಹನು.

ದಿನವೂ ದೊರೆಯುವ ಸುವರ್ಣ ನಾಣ್ಯದ
ವಿನಮಯದಿಂದಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಧನಿಕನಾಗತೀರಿ, ಹಿಂದಿನವೇನೋ
ಕರೆದನು ತನ್ನಯ ಪುತ್ರನನು ;

‘ ಹುತ್ತಕೆ ಹಾಲನು ಸೇರಿಸಿ ಬಾರೆ ’ಂ
ದಾತನನಲ್ಲಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದನು
ಹತ್ತದಿ ಹೇರಳ ನಿಧಿಯುಹುದೆನುತವ
ನಗೆಯುತೆ ತಿವಿದನು ಹಾವನ್ನ !

ಹಾವು ಕಡಿಯಲವ ಬಿದ್ದನಲ್ಲಿಯೇ!
ತಂದೆ ಬಂದು ಬಲು ಅಳಲಿದನು.
ನಾವ್ ಮಣೆಯೊಂದನು ಕೊಡುತ್ತಿನ್ನೀ ಕಡೆ
ಬರಬೇಡಂದಿತು ಎಪ್ಪನನು.

ಅದುದರಿಂದ ತಡಮಾಡದೆಯೇ ನಾವ್
ಕೊಲ್ಲಲೆ ಬೇಕೀ ಕಾಗೆಯನು.”
ಒಡನೆಂದಿತು ಕ್ರೂರಾಕ್ಷಸಂತ್ರಿ: “ಓಯ್,
ತಡೆಯಿರಿ, ಕೊಲ್ಲಲು ಶರಣನನು.

ಶರಣಾಗತ ಅತಿಥಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ
ತರುವುದು ಉತ್ತಮ ಫಲಗಳನು.
ಪೇಳುವೆ ಕೇಳಿರಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇದ್ದನು
ಬೇಡನೋರ್ವ, ಒಂದಿನವನನು

ಪಾರಿವಾಳವೊಂದನು ಕೈಸಿಕ್ಕಿಸಿ
ಕ್ರಮಿಸಲು ಅಡವಿಯ ಮಾರ್ಗವನು,
ಭಾರೀ ಮಳೆ ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತೆ ಕಡು
ನೆನೆದು ಚಳಿಗೆ ಬಲು ನಡುಗಿದನು.

ಹೆಮ್ಮರವೊಂದರ ಬುಡದಲಿ ನಿಂತನು.
ಪಾರಿವಾಳದಾ ಮರವದನು.
ಮರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜತೆಹಕ್ಕಿಯ ಕರಿದೀ
ಬಂದಿಹಕ್ಕಿ ಪೇಳಿತು ಇದನು:

‘ಸೆರೆಬಿದ್ದೆನು ನಾನೀತನ ಕೈಗೇ.
ನಮ್ಮನೆಗೇ ಇವ ಬಂದಿಹನು.
ಹಸಿದು ನಡುಗುವೀ ಅತಿಥಿಗೆ ತಕ್ಕುದ
ಬೇಗನೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡು ನೀನು’

ಇದನು ಕೇಳುತಲೆ ಮರದ ಕಪೋತವು
ಹಾರಿತು ತಿಳಿದೆಲ್ಲಾ ಹದನು.
ಒಣ ದರಲೆಗಳನು ತಂದೊಟ್ಟಿತು, ಮೇಣ್
ತಂದಿತು ಬೇಗನೆ ಬೆಂಕಿಯನು.

ದರಲೆಯುರಿದು ಬೇಡನ ಚಳಿಯಡಗಲು
‘ಇನ್ನುಣ್ಣೆನ್ನನು ಬೇಯುವೆನು!’
ಎನ್ನುತ ಚಂಗನೆ ಪಾರಿವಾಳವದು
ಹೊಕ್ಕಿತಾ ಅಗ್ನಿ ಮಧ್ಯವನು!

ತನ್ನ ಜತೆಯ ಪಿಡಿದೆನ್ನೊಳು ಕುಪಿಸದೆ
ನಿಜಬಲಿಯತ್ತಾ ಹಕ್ಕಿಯನು
ಕಾಣುತೆ ಹೃದಯವು ಕರಗಲು ಬೇಡನು
ಕಂಬನಿ ತುಂಬಾ ಸುರಿಸಿದನು.

ಕೈಯ ಪಾರಿವಾಳವ ಮುದ್ದಾಡುತೆ
ತಡವಿಕೊಟ್ಟು ಸೆರೆ ಬಿಡಿಸಿದನು
ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯನೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು
ಕಾಯಬೇಕಯ್ಯ ತರಣರನು”

ಕೇಳಿ ಕಥೆಯನು ಅರಿನುರ್ವನ, ದೀ
ಪ್ತಾಕ್ಷ ಮಂತ್ರಿಯನು ನೋಡಿದನು.
ದೀಪ್ತಾಕ್ಷ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದನು : “ ನಾನೂ
ಕೊಲಕೊಡದೆಂದೆ ಪೇಳುವೆನು.

ಕೇಳೆ ದೊರೆ, ಹಿಂದಿದ್ದನು ಓರ್ವನು
ವೈಶ್ಯ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಪೂಂದಿದನು
ತನ್ನಲಿದ್ದ ಧನವಿತ್ತು ಮೋಹದಿಂ
ಕನೈಯೊಬ್ಬಳನು ವರಿಸಿದನು.

ಮುದುಕನನೊಲ್ಲದೆ ಮೂಸದೆ ಮುಟ್ಟದೆ
ದೂರವಿರುವ ಆ ಮಡದಿಯನು
ಒಲಿಸಲಾರದಾ ಮುದುಕನು ತವಿಸಲು
ಹಿಂದಿನ ಬಂದನು ತಸ್ಯರನು !

ರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲಿ ಕನ್ನವ ಕೊರೆದೇ
ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದನು ತಸ್ಯರನು.
ಕಳ್ಳನ ಕಾಣುತೆ ಹೆದರಿದ ಆ ಸತಿ
ಬಿಗಿದು ಅಪ್ಪಿದಳು ಗಂಡನನು !

ಎಂದೂ ಸೋಂಕದ ಸತಿಯಾಲಿಂಗನ
ದಿಂದಾನಂದದಿ ಪತಿಯವನು
ಕಾರಣವರಿಯಲು ಸುತ್ತೂ ಪರಿಕಿಸೆ,
ಕಂಡನು ಮೂಲೆಯ ಕಳ್ಳನನು !

‘ಅರಲೇ! ಕಳ್ಳಾ! ಓ ಪುಕ್ಕಾತ್ತ್ಯಾ !
ಎನಗೊಲಿಸಿದೆ ಈ ರಮಣಿಯನು!
ಸಂತೋಷಕೆ ಪ್ರತಿ, ಬೆದರದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯ,
ನಿನ್ನ ಮನಕೆ ಬೇಕಾದುದನು !’

ಹೀಗಾ ಮುದುಕನು ಪೇಳಲು, ಕಳ್ಳನು
ನಾಚಿ ತಗ್ಗಿ ಮನಮೆಚ್ಚಿದನು.
‘ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವೆಂದುದೆ ಸಾಕೆ’ಂ
ದಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಜಾರಿದನು !

ಈ ಕಥೆಯಂತೇ ನಮಗೆ ಶರಣಾಗಿ
ಬಂದು ಬಾಗಿದೀ ಕಾಗೆಯನು,
ಕಾಮಾಡಿದರೇನೋ ಉಪಕಾರವು
ಸಮನಿಸೀತು, ಯೋಚಿಸಿದನು.”

ಎತ್ತುಗಳಾಗಲು, ಅವುಗಳ ಕದಿಯಲು
ಹೋರಟನೋರ್ವ ಕಟುಕನು ಖಳನು!
ರಾತ್ರಿಯಲಾತನು ಹೊಂಚುತ ಬರುತ್ತಿರೆ,
ಸಿಕ್ಕಿದನೋರ್ವನು ರಾಕ್ಷಸನು.

ತಾನಾ ವಿಪ್ರನ ನುಂಗಲು ಪೋಗುವೆ
ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು ಪೇರಿದನು.
ತಾನಾ ವಿಪ್ರನ ಎತ್ತುಗಳನು ಕದಿ
ಯಲ್ತೆ ಪೋಪಿನೆಂದನು ಖಳನು

ಹೀಗಾ ಈರ್ವರು ವಿಪ್ರನ ಮನೆಬಳಿ
ಬಂದು, ತೊಡಗಿದರು ವಾದವನು,
'ಮೊದಲು ಕದಿನೆ ನಾನೆತ್ತುಗಳನು' 'ತಡೆ,
ಮೊದಲು ತಿಂಬೆ ನಾನ್ ವಿಪ್ರನನು'

ಮಂತ್ರಿ ವಕ್ರನಾಸವು ಮೇಣ್ ನುಡಿಯಿತು
"ನಿಜ, ನಾನೊರೆವೆನು ತೋರ್ಪುದನು.
ಯಾವ ರೀತಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೂ
ವಧಿಸ ಬಾರದೀ ಕಾಗೆಯನು.

ವೈರಿಗಳೋರ್ವರ ಹೋರಾಟದಿ ನಾವ್
ಗಳಿಸಬಹುದು ಬಲು ಲಾಭವನು.
ಇದ್ದನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋರ್ವನು;
ಬಲು ವಿದ್ವಾಂಸನು, ಸಜ್ಜನನು.

ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸಾಕುತಲಿದ್ದನು
ಚೆಲುವೆರಡು ಹೋರಿ ಕರುಗಳನು.
ಅವನೇ ಮೇಯಿಸಿ, ಅವನೇ ಪೋಷಿಸಿ
ಬಹಳಕ್ಕರೆಯಲಿ ಬಳಸಿದನು.

ಹೀಗೀರ್ವರಿಗೂ ವಾದ ಬಿರುಸಾಗಿ,
ನಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಲು, ರಾಕ್ಷಸನೆಂದನು;
'ನೋಡಿದ ಕದಿಯಲು ಬಂದಿಹನು!'

'ನಿನ್ನನು ನುಂಗಲು ಈತನು ಬಂದನು!'
ಎನೆ ಕಟುಕನು, ತಿಳಿದಾ ಹದನು
ತತ್ಪಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ, ರಾ
ಕ್ಷಸೋಚ್ಛಾಟನೆಯ ಮಾಡಿದನು!

ದಂಡವ ತೋರಿಸಿ ಕಳ್ಳ ಕಟುಕನನು
ಬೆಂಗೆ ಕಾಲ್ಕೊಡಿಸಿ ಆಟ್ಟಿದನು!
ಅವರಿಂ ಹಗೆತೊಟ್ಟೀ ಕಾಗೆಯ ನಾವ್
ಕಾಯುವುದೇ ಮೇಲ್, ಎನ್ನುವೆನು''

ಚಂದಮಾಮ

ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಳಯ

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ “ಮಕ್ಕಳೇ, ಮತ್ತೆ ನಾನು ಪ್ರಳಯ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ತನಕ ನೀವು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಿ” ಎಂದು ವರವನ್ನಿತ್ತನು.

“ದೇವಾ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಳಯವೆಂದುಂಟಾಗುವುದೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದರೆ, ನಾವು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು ಮಾನವರು.

“ಮುಂದಿನ ಪ್ರಳಯದಕಾಲ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಲು ನಾನೊಂದು ವಿಶಾಖು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಮೂರು ಗೂಟಗಳನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ ನೆಟ್ಟನು. ಮೊದಲನೇ ಗೂಟಕ್ಕೆ 64 ವರ್ತುಲಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದನು. ತಳದಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ತುಲ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದು, ಅದರಮೇಲಿನದು ತುಸು ಚಿಕ್ಕದು, ಅದಕ್ಕೂ ಮೇಲಿನದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದು, ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳಿಗೂ ಮೇಲಿದ್ದ ವಲಯ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿತ್ತು. ಆ ತರುವಾಯ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಮೂವರು

ಮಾನವರನ್ನು ಕರೆದು “ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಳಯದ ವರೆಗೂ ಜೀವಿಸಿರುವಂತೆ ವರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವೇನೆಂದರೆ ಈ ವರ್ತುಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತುಲದಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕದಾದ ವಲಯವನ್ನು ಜೋಡಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ಚಿಕ್ಕ ವಲಯದಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ವಲಯವನ್ನು ಇಡಕೂಡದು. ಎರಡನೇ ಗೂಟ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವರ್ತುಲಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಇಡಲುಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ನೀವು ಮೂವರು ಸರದಿಪ್ರಕಾರ ಈ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿ ಈ ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ವಲಯಗಳೂ ಮೂರನೇ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಅಂತರ್ಧಾಹೊಂದಿದನು.

ಒಬ್ಬನು ದೇವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪುಟ್ಟದಾದ ಮೊದಲನೇಯ ವರ್ತುಲವನ್ನು ತೆಗೆದು

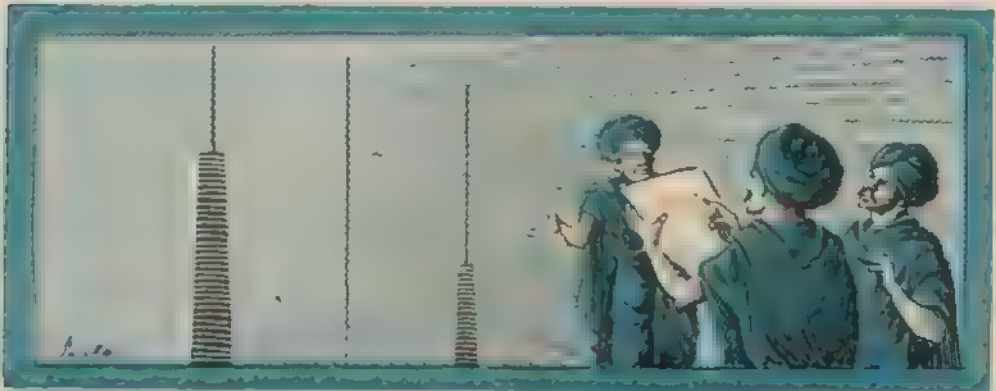
ಎರಡನೇ ಗೂಟಕ್ಕೆ ತಗುಲಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಎರಡನೇ ವಲಯವನ್ನು ಮೂರನೇ ಕೋಲಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಮೊದಲನೇ ವರ್ತುಲವನ್ನು ಇಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಮೂರನೇ ವರ್ತುಲವನ್ನು ಎರಡನೇ ಕೋಲಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸಿದನು.

ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು “ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಓಗಾದರೆ ಮಾನವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಈ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನುತಾನೇ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರು?” ಎಂದನು.

ಮೂರನೇಯವನು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಐದಾರು ವಲಯಗಳು ಮೂರನೇ ಕೋಲನ್ನು ಸಾರಿತು. ತಾವು ಮೂರನೇ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಈ ವಲಯಗಳನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷವಾರಿ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿದನು. ಅಂತಹ ಬದಲಾ ವಣೆಗಳೆಷ್ಟು ಬಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜು ಹಾಕಲೇ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಅದರಿಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ವಲಯಗಳನ್ನು 18, 446, 744, 073, 709, 554, 615 ಸಾರಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದಹೊರತು ಅವು ಮೊದಲನೇ ಗೂಟದಿಂದ ಮೂರನೇ ಗೂಟವನ್ನು ಸೇರಲಾರದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನು.

ದಿನಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಲಕ್ಷಸಾರಿಯಂತೆ ಇವು ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಲು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಾಗುವುದೆಂದು ಅರಿತನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ “ಸಹೋದರರೇ, ಇನ್ನು ನಾವು ಈ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತುಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವರ್ಷದ ತನಕ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಳಯ ಬರಲಾರದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾನವರು ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು” ಎಂದನು. ಅವನ ಲೆಕ್ಕ ಗಳನ್ನು ಉಳಿದವರಿಬ್ಬರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದರು, ಆನಂತರ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಂದುವು.

ಕಂಚಿನ ಕೈ

1. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 2. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 3. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 4. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 5. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 6. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 7. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 8. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 9. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。
 10. 凡属本行系统之存款，其利息均按本行规定之利率计算，不得有异。

ಅನನಸ್ಸು ಸುತ್ತಲರಿವರು ತರುವಾಯ—

ಮುಸುಪ್ಪಡು. ತಾನಿಗೆ ಈ ರಾಹುತರನ್ನು
ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು!
“ಎಯ್, ಯಾರು ನೀನು? ಮಾತಾ
ದವನು ನೀನು? ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವನು
ಹೀಗೆ ಹೇಳುವವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವನು
ಬೀಡಿ. ಉಪನಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು

ಸಹ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ವಾಪ" ಎಂದನು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಬಾಹು ಚಿಕ್ಕನಿಕ್ಕೊಂಡನು. ಮುಚಿಸುಕೆ ಅನುಗೊಂದು ಉಗುಳು ಕೊಳೆಯಿತು. ತಾನೊಬ್ಬ ತಿರುಕನಂತೆ ನಟಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೊಂಚ ಧೈರ್ಯವೂ ಬಂದಿತು.

"ಒಂದಿಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಚೂರು ಕೊಡಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದ. ಸುಬಾಹು ಸವಾಕನಂತೆ ಜಿಗ್ಗುವಿಂದ ನೋಡಿ, ಕುದುರೆಗೂ ಕೂಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

"ಜಿ, ಇದೇನು ಅಸಿಷ್ಟ. ವೀರಪುರದ ಗೂಢ ಕಾರನಿರವರವರು ಛಾವಿಸಿದ್ದೆ" ಎಂದೆನ್ನತ್ತ ಸವಾರನು ಕದ ಕೊಟ್ಟು ಗದ ಎಸೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಿಡ್ಡಿದನು.

*****

"ಅಹ, ಕ್ಷಾ, ಇವನಂತಹ ಗೂಢಕಾರ! ರೇವದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾತ್ರವಿಧಂತೆಯೇ ತೋರದು; ಈ ಹಂದ ಅರಿವೆ. ಲೋ, ಶನಿಯೇ, ಶೋರ ವನ್ನೇ ಕೊರಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಿನಗೆ ಅದೊಂದು ಭಾರಿ ಕೋಲೇಕೋ!" ಎಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸವಾರ.

"ಬೆಟ್ಟಗಾಡದಲ್ಲಿ ಚಿರಕೆ, ತೋಲಗಳು ವಿಶೇಷ. ಅವುಗಳನ್ನು ಗದವಿಸಿ, ಬೆದರಿಸಲು, ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದ ಸುಬಾಹು ಚಕ್ಕನೆ.

ಅವನ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಆ ಸವಾರನೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದವರೂ ಸಹ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಬಿಡ್ಡುಬಿಡ್ಡು ನಕ್ಕರು.

"ಪ್ರತೀಕ ಸಾಕುಸಿಯಪ್ಪಾ, ನೀನು! ಸವಾಯಿಲೇ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಚಿರಕೆ, ತೋಲಗಳನ್ನು ಬೆದರಿಸುವೆ" ಎಂದರು ಅವರು.

"ಒಂದಿಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿ ಚೂರು ಕೊಡಿ, ಸ್ವಾಮಿ, ಕುದುರೆ ಸಾಯುತ್ತಿದೆ" ತರು ಮಾಯ ನನ್ನ ಕೃತಾನವನ್ನು ನೋಡುವಿರಂತೆ. ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಕೇವಲ ನೀರೇ ನನಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ" ಎಂದ ಸುಬಾಹು.

ಸವಾರರು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಸಿ "ನೀವು ಬೇರೆ ರಾಕಾಸಿ ದಿಬ್ಬವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ವೀರಪುರ ನಮ್ಮ ಕೈಕರವಾಗುವುದು. ಸರ್ವಕೇತ ಮನಾರಾಜ

***** ಚಂದಮಾಮಾ *****

*****

ರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಜಯಕಾರ ಮಾಡಿ ಬೀಗಬೀಗನೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಅಶ್ವಕರು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅಶ್ವದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸುಬಾಹು.ನಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ಕೂರಿತು "ಎನಪಾ, ನೋಡಲು ಯುವಕನಂತೆ ಕಾಣುವೆ. ಕೈಕಾಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿವೆ. ನೀಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಬೀಡುವ ಕಾರ್ಯ ನಿನಗೇಕೆ ಬಂತು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೂಂ, ಆದರೆ ಮೂಲ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಿರುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಗಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ ಕಾಲ ಸ್ವೇಚ್ಛಿಸಿದೆ, ಒಡೆಯ. ಅವರಿಗೇಕೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರಣೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ನೆರೆಯಿತ್ತು. ಅವರಿಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಮೋಲಿಂದ, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ನಾವೆ ಬೇಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಂಕೆ ಉಳಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರ ರೂಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಒಂಟಿತ, ಅದೋ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕತ್ತಡಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿಸಿದರು. ನಾನು ತರಾತುಲಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ" ಎಂದ ಸುಬಾಹು.

ಸುಬಾಹುವಿತ್ತ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನ ಒಂದುಕ್ಷಣ ಮೂಢರಾದರು. ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಮೂಕರಾದರು. ಒಬ್ಬನು

"ಒಬ್ಬ ವಿವರಣೆ ಈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಿರುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಮೂಲ ಅವರನ್ನು ಕೂರಿತು. ಬೇಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರನ್ನು ಮುರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲೇ ಹೊಡೆಯಲು ನಾವು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವು ಮಿರಬಿಳಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು. ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಹಾಯ್ದಿತ್ತು. ಹೂಂ ಎಲ್ಲರೂ ಬೀಗ ಹೊರಡಿಸಿ" ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಕೆಲವರು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಂದು ಸುಬಾಹುಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಸುಬಾಹು ಅವನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೊಸ ಆರಿವೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದನು. ಕುಂದಿದ್ದ ಅವನ

***** ಚಂದಮಾಮು *****

ಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಹಾಕಿ, ಹೊಸ ಅಂಗಿಯನ್ನು
 ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತೆರಳಿಹೋದರು. ಹೊಸ
 ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ
 ಗುರುತುಹಿಡಿದು ಬಿಡುವರೋ ಎಂಬ ಅನು-
 ಮಾನಗೊಂಡು ಸುಬಾಹು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ
 ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. “ಮೈತ್ರಿ-
 ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಯೆಗೆ ಕುಂಬಾ ಕೃಷ್ಣ-
 ನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ಅಂಗವನ್ನು ತಿನ್ನುವೆ-
 ನೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಧರಿಸಿದರೆ ಗುರುತು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿ-
 ಗೊಂಡು ತಿಳಿದುಹೋದನು. ನನ್ನ ಸ-
 ತ್ವವನ್ನು ತನಿಮುಖಾರಾಯನು ಸೂರ್ಯೋ-
 ದಯದ ನಂತರ ತೊಲಗುವನು. ಆ ನಂತರ
 ಬೇಕಾದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವೆನು”
 ಎಂದ ನುಡಿದ ಸುಬಾಹು.

ಕೂಡಲೆ ಮೃದುವೆ “ಹೈ” ಎಂದು ಕಿರಿ-
 ಕಿವಿವಾಹನವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.
 ಅವನ ಮೂಲನು ಕೇಳಿ ಅದರನ್ನು ನೋಡಿ
 ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಿಡುವು “ಅದನ್ನು
 ನೋಡುತ್ತಾ ಅದರ ಸನ್ನಿಹಿತ ಕೇಳುತ್ತಾ
 ವಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
 “ಹೆಸರೇ...ಹೆಸರೇ...” ಎಂದು
 ಸುಬಾಹು ಕೊಂಚ ತಡಬಡಿಸಿ, ನಂತರ
 “ನಂದಿ...ನಂದಿ...” ಕೆಳಗೆ ಬಿಡುವರಾಗ
 “ನಂದಿ...” ತನಿಮುಖಾರಾಯನ ದೃಷ್ಟಿ-
 ಕೆಳಗೆ ಬಿಡುವರಾಗ, ಗುರುತು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿ
 ಅವನು ಕೊಂದ ಭ್ರಮೆ “ಎಂದು ಹೇಳು-
 ತ್ವವನ್ನು ಅದರನ್ನು ತಿನ್ನುವೆ ನಡುವೆಯೇ
 ಬಾಯಿಹಾಕಿ “ಹೌದು ಹೌದು. ನಿನಗ

*****

ಮಗ್ಗಿವೃತ್ತ, ಇಂದಿಗೆ ಸಮೀಪದ ರಸಿಯೂ
ತೀರವುರದೂ ಇಂದಿನಿಂದ ಸಿನ್ನ ಹೆವರು
ಕೂಡ ಸುಖವಾದನು. ಕೂಡಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ
ಕೂಡಿಸಿ, ಅನ್ನವಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. "ತಮವೆ
ನಿಗೆ ಹಿಂದುರಾಗಲಿ" ಎಂಬ ಕುಗು
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಗನವನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತು.

ತರುವಾಯ, ಎಲ್ಲರೂ ದೀನದೀಪದ ಬೆಳಕಿ
ನಲ್ಲಿ ರಾಕಾಸಿ ದಿವ್ಯವಲಿಗೆ ಕೊಂಡರು.
ಇನ್ನ ಸಂಗಡವಿಟ್ಟ ಜನರ ಸುಖವಾಚನವನ್ನು
ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದೀನದೀಪದೊಡನೆ, ಸರ್ವ
ಕೇತನು ಅವರಿಗೆ ದನಧಾನ್ಯಗಳ ಆಲಿ ಕೇಳಿ
ಸಲು ಅಗರು ನೀರವ್ಯರದೇಕೆ ಕೊಂಡರು.
ಲೆಂತಲೂ ಸುಖವಾಚ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡನು.
"ನೀರವ್ಯರದ ಸಾಮಂತ ಸುಖವಾಚ

ವರವಾಚು ಅದ್ವೈತ ಕೃಷ್ಣನೊಬ್ಬ" ಎಂದು
ಸುಖವಾಚು ತನ್ನ ಸನ್ನಿಹಿತವನ್ನು ಕೇಳಿ
ದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಗಮನಿಸಿತ್ತು. "ಈ
ಸಾಮಂತ" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನೊಬ್ಬ.
ಸುಖವಾಚನು ಸುಖವಾಚನೊಬ್ಬ.
ಅದರ ಸುಖ ಕೇಳಿ, ಅವರು ಕೃಷ್ಣನೊಬ್ಬ.
ಬೇರೊಬ್ಬನೊಬ್ಬ" ಎಂದು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀರವ್ಯರದೊಬ್ಬ ದೇವರು
ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿ, ಅದೇ ಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ
ಸುಖ ಕೇಳಿಸಿಗೆ ಸುಖ ಸುಖವಾಚನೊಬ್ಬ
ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ" ಎಂದು ಸುಖವಾಚು.

ಬನ್ನ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು
ಅನರೂಪನಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡರು.
ಅವರು ಸುಖವಾಚು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಕ್ಕ

*****

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಾದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ರಾಕಾಸಿ ಎಬ್ಬುವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಆವೇಳೆ ಗಾಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರುಮಂದಿ ಗುಂಪು ಗೂಂಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಆವೇಳರು ದೀವಟೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ಐದ್ದ ತಂಡವನ್ನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು.

ಆ ತರುವಾಯ ದಳನಾಯಕರ ಉಡುಪಿ ಸಲ್ಲಿದ ಕೆಲವು ಅಬ್ಬಾರೊಳಿಗಳು ನೆರೆಬಿದ್ದವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಹೀಗೆಂದರು :

"ಆವಾರ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನನೂ, ದಯಾ ಮಯನೂ ಆದ ಸರ್ವಾಕ್ಷತ ಮಹಾರಾಜರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಂದು ನೀವೆಲ್ಲಿ ಒಡತನದ ಬೀಳಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವಿರಿ. ನಾವು ವೀರಪುರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದೆಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ವೀರಪುರದ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ನಂದಿಸಿ, ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ನಮ್ಮನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ಜನ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲು ತೆರಿಬಾಗಿಲನ್ನು ಸೂೂಪಿಸಿ. ಸರ್ವಾಕ್ಷತ ಮಹಾರಾಜನ ಸೈನಿಕರು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಮೇಲೆ ಬಿಡು ಧಾಳಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಕಿರುಚಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಗಲಭೆ ಕೇಳಿ ಕಾವಲು ಗಾರರು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತರೆ,

"ಸರ್ವಾಕ್ಷತನಿಗೆ ಸಹಾಯವೂಡಲಿ. ನಾವು ಕೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ವೀರಪುರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಮೊಡೆಯಲು ಅವನು ನಮಗೆ ಸಹಾಯವೂಡುತ್ತಿರುವನು. ನಾವು ಬೋಲಿಕೊಂಡ ಸುವತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಮಗೇ ಸೇರುವುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಾಲು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ." ಎಂದು.

ಮುಗ್ಧರೆ ಮತ್ತು ದುರಾಶೆಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಈ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಲಾಭವಿಲ್ಲನೆನಿಸಿತು. ಅವನ್ನು ಪರಿಚಾರಿಸುವ ಸಾಮಾಂತರಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ! ಅನಕಾರ ದೊರೆತಾಗ ಇತರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬೋಲುವರು, ಅದೇ ರೀತಿ ಅನಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತಾವೂ ಇತರರ ಸುಲಿಗೆವೂಡಬೇಕು. ಇದು ಅವರ ವಾದವಾಗಿತ್ತು.

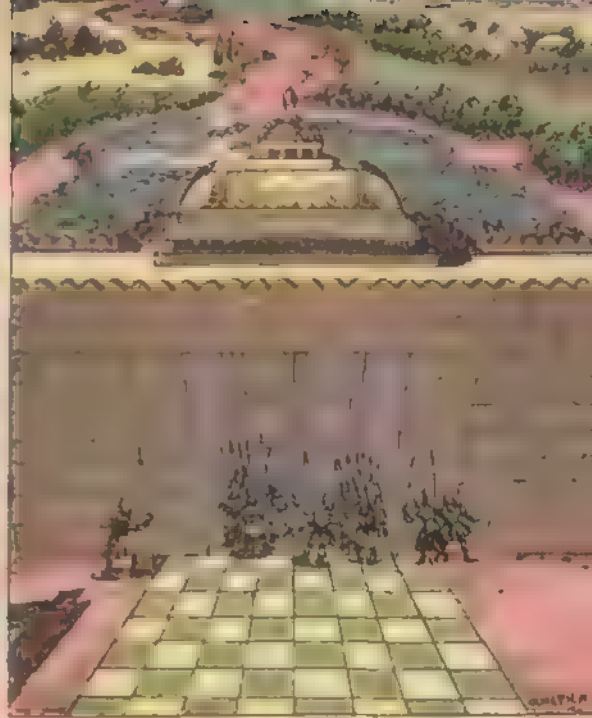
***** ಚಂದಮಾಮು *****

*****

ನಾಗರಿಕರ ಪ್ರೀತಾಕಿನ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ನೀವು ಸಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ಲಾಂಡಂಟ್ ನಗರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವುದು. ಅವರೊಂದು ವಿಸ್ತಾರದ ಚೌಕವಿರಲಿ, ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನೀವು 'ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜರೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂರ್ಯವರ್ಮನ ಬಹು ಭಾವಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಲಾರರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವನು ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಭಯಪಡಬೇಕು."

ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರೂ ಕೂಡಲೇ "ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹಳ್ಳಿಗರು ಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ವೀರಪುತ್ರನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪಿತೂರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸುಬಾಹು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾದನು. ತಾನು ಇನ್ನೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕೊಡಲು ವೀರಪುತ್ರನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಚಂದ್ರನರ್ಮನಿಗೆ ಸಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅತನು ನಗರವನ್ನು ಈ ಪ್ರವಾದದಿಂದ ಕಾಪಾಡಲು ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೋಗುವುದೆಂತು?

ಸುಬಾಹು ಹೀಗೆ ಅಪೋಹಿಸುತ್ತಿರಲು ಮಹಾವಿರದಂತೆ ಹಳ್ಳಿಗರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆ

ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಾಣಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಸರ್ವಕೇತನ ಸೈನಿಕರೆಂದು ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ ಹಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗರೊಂದಿಗೆ ಸುಬಾಹುಸಹ ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಶೀಘ್ರವಲ್ಲ ಅವರು ಪಟ್ಟಣದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಗೋಳಾಡುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿರಿ, ಸರ್ವಕೇತನ ಸೈನಿಕರು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಲಾಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಾಶಪ್ರೀತಿ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಸಹಾಯನೀಡಿ ಕಾಪಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಕಿರಿಕಿರಿಕೊಂಡರು. ಈ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲಿನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕವಲು

***** ಚಂದಮಾಮ *****

[illegible][illegible]

ಕೂಡಾ ಪೆಟ್ಟುಗಳು ಸೇರಿ ತಾಯನ
ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಸುಮ್ಮನ
ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನ ಇದ್ದ ಸುಮ್ಮನ
ಅವರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ಅಪ್ಪನವರ
ಗುರುಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಅವರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ
ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ
ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ
ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೂಡಾ ಅವರ

(Faint musical notation visible through the paper)

பெரிய நகரம். இங்கு நல்ல வசதிகள்
உண்டு. கோட்டை சாலைக்கு, அங்கு
வந்து விடும்.

[illegible]

[३२५]

ಸಿರಿ ಸುಮರೆ

4

[ಸಾಬೂರ್ ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಮಗನಾದ ಅಕ್ಕಾರ್ ಮಾಯಾತುರಂಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸನಾಸಗರವನ್ನು ನೇರಿ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪೈವಿಡಿದನು. ಸನಾರಾಜನು ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಅಕ್ಕಾರ್ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ನೆನಸಿದನು. ಇಂತಹ ಮದುವೆಗೆ ಇಷ್ಟ ಎಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಕಾರ್ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸನಾಸಗರವಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ತನಗೆ ಕೀಲಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಒಂದುವಾರದನಂತರ ಅವನು ಸನಾಸಗರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ, ಅಕೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಕೆಯನ್ನು ನಗರದ ಅಚಿಯಿವ ಉದ್ಧಾ ನವಲ್ಲಿರಿಸಿ ತಾನುಮಾತ್ರ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕರೆತರಲು ಮಂಗಳವಾಡ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹೊರಟನು. ಆದರೆ ಉದ್ಧಾ ನವಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದಳು]

ಅಕ್ಕಾರನ ಎದೆ ಬಿರಿದದ್ದಾಯಿತು. ಅವನು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡ ತೊಡಗಿದನು.

ಹೀಗೆ ಈ ಹುಚ್ಚ ಅನೇಕ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸಹರ್ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಎಲ್ಲಿಗಾವರೂ ಹೋಗಿರಬಹುದೇ? ಆದರೆ

ಸುನಂದಾದೇವಿ

ಅಕೆಗೆ ಕೀಲುಕುದುರೆಯ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯದು. ಅಕೆಗೆಂದೂ ಅವನು ಆದರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅಕೆ ಅಶ್ವನನ್ನೇರಿ ಹೊರಟು. ಸಿದ್ಧನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಆವಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗನಿಸಿತು.

ಅವನಿಗೆ 'ಅನುಮಾನ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಉದ್ಯಾನದ ಕಾವಲುಗಾರನನ್ನು ಕುರಿತು "ಈ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದಿದ್ದರೇ? ಸಿಜವನ್ನು ಹೇಳು" ಎಂದು ಗವರಿತ ಆಕ್ಟಾರ್.

ಕಾವಲುಗಾರನು ಸಡಗುತ್ತಾ "ಯಾರೂ ಹೊರಗಿನವರು ಬರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಮೂಲಿಕೆ ಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಓಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನು ಬಂದನು.

ಅವನು ಇತ್ತೀ ಎಲ್ಲೋ ಇರಬೇಕು" ಎಂದ. ಆಕ್ಟಾರ್ ಉಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದದು ಖವನ್ನು ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಉದ್ಯಾನದ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಇದ್ದಿರುಗೊಂಡು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

"ಆಪ್ತಾ, ಈ ಸೈನಿಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಆರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗು. ಆ ಮೋಸ ಗಾರನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವ ತನಕ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಆಕ್ಟಾರ್ ಹೇಳಿದ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿದನು. ತನ್ನ ವಿಕರ್ಮಾತ್ಮ ಪುತ್ರನು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ರೂಢಿ ಮಾಡಲು ಆತನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಳವಳವಾಯಿತು. "ನೃಪಾ ವಿಕೆ ಶ್ರಮವಡುನೆ, ಮಗು.

ನಿನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು, ದುಃಖವನ್ನು ನುಂಗಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗು. ನೀನು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಅರಿಸಿ ತಂದು ನಿನಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡುವೆನು. ನಹರನನ್ನು ನೆನೆನೆಸೆಸಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ'' ಎಂದು ತಂದೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು.

ಆದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಆಕಾ ರಸಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಒಡೆರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತರಾತುರಿಯಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೇಗವಾಗಿ ಎಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಎತ್ತರೋ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಮಗನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಆರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಅಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಮೂಲಕೆ

ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳಲು ವರ್ಷಿಯಾದೇಶದ ಸಿದ್ಧನು ಅ ಉದಾ ನವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಕಸ್ತೂರಿ, ಪುನುಗು, ಜವ್ವಾಜಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪರಿಮಳ ವಸ್ತುಗಳ ಸುವಾ ಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಸಿದ್ಧನು ಆಚ್ಚರಿ ಗೊಂಡು ಹಾಗೇ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಅವನಿ ಗೊಂಡು ಮಂಟಪ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಕೀಲುಕುದುರೆಯಿತ್ತು! ಸಿದ್ಧ ನಿಗೆ ಹೊಸಜೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಂದಿನಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ವಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿ ಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಲಗುಬಗನೆ ಕುದುರೆಯ

ಬಳಿ ಸಾರಿ ಆದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅದರ ಕೀಲುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದುವು. ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಮೇಲೆಲಿ ಮೋರಟುಹೋಗ ಬೀಕೆ ನಿಸಿತು. ಪಕ್ಕನೆ ಅವನಿಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಮೊಳೆಯಿತು. ರಾಜಕುಮಾರನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನೋ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಅಲ್ಲಿರುವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. ಸಿದ್ಧನು ಮಂಟಪ ನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಯನಂತೆ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೀಗುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನುಲಗಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹರ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಯಲ್ಲ ನೆಂದೂ, ಯಾವುದೋ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿ

ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮಿಗಿಲಾದ ಆಡಂಬರದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಆಕೆಯನ್ನು ಊರಾಚೆಯಿರುವ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿರ ಬೀಕೆನಿಸಿತು. ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಸಲಾಮುಮಾಡಿದನು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವನ ವಿಕಾರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆಸಕ್ತರಾದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಯಾರು ನೀನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಮಹಾರಾಜೆ, ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರನ ಸೇವಕ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬೀರೊಂದು ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಪೇಳಿರುವರು. ಆ ಮಂಟಪ ಇದಕಿಂತಲೂ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ; ನಗರಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ. ವಾಸ್ತವಾಂಶಾನೆಂದರೆ ಒರಿಯ ರಾಣಿಯವರ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಅವರು ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬರಲಾರದು” ಎಂದ ಸಿದ್ಧ.

“ಆದಿರಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಯುವರಾಜರು ಎಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ?” ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

“ಅವರು ಸಾರ್ವಭೌಮರಸಂಗಡವಿದ್ದಾರೆ. ತಾಳಮೇಳ ಬಾಜಬಜಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ತ್ತಾರೆ” ಸಿದ್ಧನು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

“ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ನಿಸ್ಸಂತಹ ಕುರೂಪಿ ಯನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆ” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬೇಸರದಿಂದ.

ಸಿದ್ಧನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟನೆ ಹೊಡೆದಂತಾ ಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಜಗಳನ್ನು ಕೊರಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ, ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ಸುಕ್ಕುಗೂಡುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ “ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸಿಜ, ರಾಣಿ. ಅಷ್ಟಾನದಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತಲೂ ಅಂದವಿಕಾರನಾದ ಮಾನವನಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯುವರಾಜರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಲು ನಂಬಿಕೆ. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ತಮಗೂ ತಿಳಿಯುವುದು. ಸುರೂಪರಾದ ನೌಕರರು ಅನೇಕರಿಗಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸದೆ, ಯುವರಾಜರು ಬೇಕೆಂದೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಶೇಷವಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದೇಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಲ್ಲಿ ತುಸನಂಬಿಕೆ ಯುಂಟಾಯಿತು. “ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಇದೋ ಇಲ್ಲಿ ಇದೆ ಕುದುರೆ” ಎಂದು ಸಿದ್ಧ ಕೈ ಉಜ್ಜಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ.

“ನನಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸವಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ರಾಜ ಕುಮಾರಿ ತನ್ನ ಅಪಾಹವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಸಿದ್ಧನು ಚಕ್ರನೆ ಕುದುರೆ

ಯನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತನು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಅಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ, ಕುದುರೆ ಕದಲುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒತ್ತಿದನು. ಕುದುರೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಕೆಲವಾರು ಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹುದೂರ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿತು.

“ಎಲಾ, ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನರು ಕೇಳಿದು ದೇನು? ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇನು?” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮುದುಕನನ್ನು ಗದ ರಿಸಿದಳು. “ನನ್ನ ಯಜಮಾನರು ಅಹಸ್ತ್ಯಾ ಯಾರು ನನ್ನ ಯಜಮಾನರು?” ಎಂದು ತುಂಟನೆಗೆ ಬೀರಿದ. ಸಿದ್ಧ. “ಯುವ ರಾಜರು!” ಎಂದಳು ಅ ಮುಗೆ. “ಯಾವ ದೇಶದ ಯುವರಾಜ? ಏಕೋ, ನೀನು ರಾಜ

ಕುಮಾರ ಆಕಾರನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಬಿಡುಬಿಡು! ಅವನೊಬ್ಬ ಮೂಢ, ಶುದ್ಧ ಶುಂಠ" ಎಂದು ಸಿದ್ಧನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

"ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಹೀಗೆ ಲೀಯ್ಯಾಳಿಸುವುದು ತರವೇ?" ಕೇಳಿದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ. "ಅವನು ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ನೇಕೆ ಅದಾನು? ನಾನು ಯಾರೋ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?" ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕನು ಸಿದ್ಧ.

"ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಮೊರತು ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

"ನಾನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು. ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಮೋಸ ಗೊಳಿಸಲು ಹೂಡಿದ ಆಟ, ಅಪ್ಪೇ. ನಾನು

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಿದ ತುರಗವನ್ನು ಅವನು ಲಪಟಾಯಿಸಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಅವನು ಅಳುತ್ತಾನೆ, ನಾನು ನಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಧೈರ್ಯವಿಂದಿರು. ಆ ಮೂಢೇವಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾವಿರಪಾಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾವಿರಾರು ದಾಸಿಯರು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಾಫಿರಾಜರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ವೈಭವ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದನು ಆ ಧೂರ್ತ ಸಿದ್ಧ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕೈಹಿಡುಕಿಕೊಂಡು "ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ. ನನಗಿಂತಹ ಕಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ದೂರ

ವಾದೆ. ಈಗ ಪ್ರಿಯಸಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಶೋಕಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಸಿದ್ಧನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ರೂಪ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಝರಿಯೊಂದು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಯಲಿನ ಒಂದುಕಡೆ ಮಹಾ ನಗರವೊಂದು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸುಲ್ತಾನನು ಸಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಾಯಾ ತುರಗ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಂದೇ ಆ ದೇಶದ ಸುಲ್ತಾನನು ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಸಿದ್ಧನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಸುಲ್ತಾನನ ಭಟರು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನೂ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನೂ

ಯನ್ನೂ ಕೀಲುಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುಲ್ತಾನನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಚಕಿತನಾದನು. ಒಂದೇ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕುರುಹಿ ಯಾದ ಪ್ರಕಾಶನನ್ನೂ, ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೂ ಕಂಡಂತೆ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

“ಎನಮ್ಮಾ, ಕಾಗೆಯ ಮೂಗಿಗೆ ತೊಂಡ ಹಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಮುದುಕನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೆಟುಹಾಕಿದರು? ಹಗಲು ಇವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ರಾತ್ರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ತೋರುವನು” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಸುಲ್ತಾನನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು.

ಸಿದ್ಧನು ನಮನೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ “ಈಕೆ ನನ್ನ ಸಮಾಪ ಬಂಧು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ವಿವಾಹ ವಾಗಿದೆ” ಎಂದನು.

“ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು, ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ. ಈ ಮುದಿಗೂಜಿ ಯಾರೋ ನಾನರಿಯೆ. ಇವನು ಮಾಯಾವಿ. ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ, ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ.

ಆಗ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ “ಯಾರವ್ರು? ಈ ಧೂತನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಛಡಿ ಏಟು ಬಿಡಿಯಿರಿ. ಮಂಚಕುರಿಗೆ ಅದೇ ರಕ್ತ” ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಭಟರು ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಏಟು ಬಾರಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಸಿದ್ಧ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಕೀಲುಕುದುರೆಯ ಸಮೇತ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಸೆರೆ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಆರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಕೀಲುಕುದುರೆಯ ರಹಸ್ಯವೇನೂ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಆತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರ ಆಕ್ಕಾರ್ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯೇರಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹರನ್ನು ಆರಸುತ್ತಾ, ಪ್ರತಿ ನಗರದಲ್ಲೂ ಆಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು “ನಿಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೀಲು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದಾ?” ಎಂದು ಅದರ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಯಾರೂ ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅನನೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಆಕ್ಕಾರನು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಸನಾ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿ ಯವರನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಸುಳಿವಾಗಲೀ, ಕೀಲು ಕುದುರೆಯ ಸುಳಿವಾಗಲೀ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣೀಸಹ ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಕಾಣದಿರಲು ಒಂದೇ ಸವನೆ ತೋಕಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಕ್ಕಾರನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಮತ್ತೊಂದು ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅದರ ತಂಗಿವ್ವ

ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಕೆಲವಾರು ವರ್ತಕರು ಬಂದಿರಿದರು. ಉಟವಾದನಂತರ ಅವರಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬನು “ಅಯ್ಯಾ, ಈಮುಘೈ ನಾನು ರೂಮ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಸುಲ್ತಾನರು ಪಿಶಾರಕ್ಕೆ ಹೋರಟಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕುರೂಪಿಯಾದ ಮುದುಕನೊಬ್ಬನೂ, ಸುರೂಪಿಯಾದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳೂ ಕಾಣಿಸಿದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ ಒಂದು ಗಂಧವಮರದ ಅರೈ ಅವರಬಳಿಯಿತ್ತಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಕ್ಕಾರನಿಗೆ ತಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಬಳ್ಳಿಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನಬಳಿ ಸುಮ ರೂಮ್ ನಗರದ ವಿವರ

ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಬೆಳೆಸಿದನು.

ಅವನು ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಕೂಡಲೇ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪರದೇಶದವರನ್ನು ಸುಲ್ತಾನನು ಮುಖತ ನೋಡಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಿನ ಸಿಕ್ಕಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂದು ಹೊತ್ತುಮಾಡ್ವರಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನ ದರ್ಶನ ಮಾರನೇಯ ದಿನದವರೆಗೆ ಅಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಅಕ್ಕಾರನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಆದರೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧವನ್ನೂ ಎಸಗದ ಯುವಕನನ್ನು ಬಿಳಿಗಾಗುವತನಕ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸುವುದು ಅನುಚಿತವೆನಿಸಿತು. ಅವರು

ಅನನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಊಟವಾದ ನಂತರ ಅವರಲ್ಲಿ ಹರಟೆಹೊಡೆಯಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬನು ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಿಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವುದು ತನ್ನಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನದು ಪರ್ಷಿಯಾದೇಶ” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿದವರಲ್ಲಿ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ಆ ರೀತಿ ನಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಅಕ್ಕಾರನು ಕೇಳಲು “ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದವರೊಬ್ಬನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕಾರಿರುಳು ಜಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಬ, ಏನು ಬಡಾಯಿಯೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅಷ್ಟು ಗಪ್ಪಿಹೊಡೆ

ಯುವನನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲವೇ? ಅವನನ್ನು ಅಸಹವಾಗಿ ದಾನೆ ಬಲ್ಲಿಯಾ?” ಎಂದನೊಬ್ಬ. “ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದ?” ಅಕ್ಕಾರ ಕೇಳಿದ.

“ಒಂದೇನು, ಎರಡೇನು? ಅವನೊಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನಂತೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡನಂತೆ! ನಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನರು ಒಂದುದಿನ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುದುಕ, ಅಪ್ಪರೆಯಂಥ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಣಿಸಿದ ರಂತೆ. ಇವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮರದ ಕುದುರೆಯೂ ಇತ್ತಂತೆ. ಆ ಯುವತಿಯು ಅಂದ ವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ನಾವು ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನರು ಅಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹ

ವಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು. ಮುಂದುವರಿದು ನಿಜವಾಗಿ ವೈದ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯ ಹುಚ್ಚುನ್ನೇಕೆ ಗುಣಪಡಿಸಬಾರದು. ಇದು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸುಲ್ತಾನರು ಮಹಾ ಮಹಾ ಪಂಡಿತರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಹಣ ನೀಡಿನಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರು ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಹುಚ್ಚು ವಾಸಿಯಾಗುವಂತೆ ತೋರದು, ಪಾಪ” ಎಂದ.

ಇದುವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿದೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ. 'ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು' ಎಂದು ಆಕಾರ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಯಾಗಲು ಕಾವಲು ಗಾರರು ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಗಹಾಕಿ. ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರು.

ಆಕಾರನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದ ಸಿದ್ಧನು ನರಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾದ ವಾರ್ಸಿ

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಎಂಥ ನತದೃಷ್ಟ ನಾನು. ಹೂಡಿದ ಹಂಚಿಕೆಯೊಂದೂ ಫಲಿಸದಾಯಿತು. ಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಕ್ಕಿ ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಏನೇನೋ ಒದರುತ್ತಿದ್ದನು.

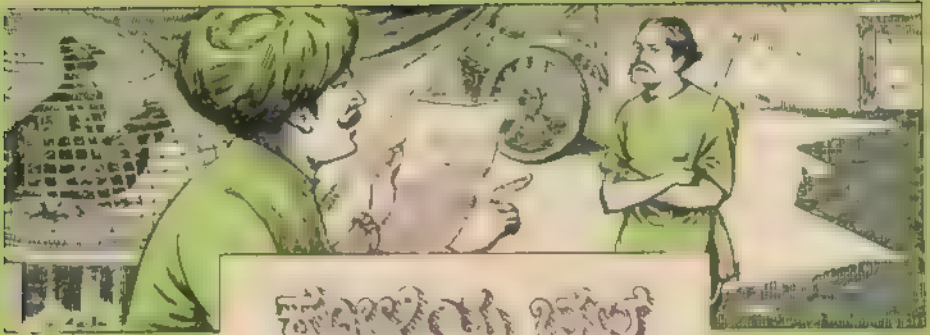
ಆಗ ಅಕ್ಕಾರ್ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅದೃಷ್ಟ ಹೀನನು ನೀನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆಯ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ಗೋಳಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?” ಎಂದು ವಾರ್ಸಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳಿದನು.

ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಜೀವಬಂದಂತಾಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾತನು ರಾಜಕುಮಾರ ಅಕ್ಕಾರ್ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಂತಲೇ ತಾನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಪಟ್ಟ ಬನಕೆ. ಅದು ವಿಫಲವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುನೀಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಬೆಳಗಾಗುವ ತನಕ ಅವೆಂಬಬ್ಬರೂ ಅಸ್ತಮಿತ್ರರಂತೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

[ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯ]

ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ

ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನೆಂಬೊಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನಿದ್ದನು. ಒಂದುವರ್ಷ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬ ಬಂತು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ಕೋಳಿ ಕೊಂಡುತರುವಂತೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜಮೀನುದಾರ ಸಂಜೀವಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನಗೊಂದು ಕೋಳಿಯನ್ನು ಮಾರುವಂತೆ ಕೇಳಿದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ.

ಸಂಜೀವಯ್ಯ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಳಿಮರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ಈಗ ಕಾಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವಿಯಂತೆ. ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತೊಂದು ಅದರ ಶೋರಿಸಿದವರಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಸಂಜೀವಯ್ಯನನ್ನು ಮನವೂವಣವಾಗಿ ಮೊಗಳಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಅಂದು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅಡಿಗೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಊಟಮಾಡಿದರು. ಕೊಂಚ ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಜಮೀನು

ದಾರನಿಗೆ ಕೋಳಿಯ ಬಾಬತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವನಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

“ಈಗ ನನಗೆ ಕೈತುಂಬಾ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಆ ಲೆಕ್ಕನೋಡಲು ಬಹಳ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಎಂದಾದರೂ ಬಾ” ಎಂದ ಸಂಜೀವಯ್ಯ.

“ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಲೆಕ್ಕವೇನು ನೋಡಬೇಕು ರಾಯರೇ? ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಸಿ. ಲೆಕ್ಕ ಸೈಸಲ್ ಮಾಡಿ ಕೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ.

“ಆರೆ, ಅದೇನು ಚಿಕ್ಕವುಟ್ಟು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ” ಎಂದು ತಿಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ ಜಮೀನುದಾರ.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಸಂಜೀವಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬರುವಬಾರಿ ತಿರುಗಾಡಿದನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೀವಯ್ಯ ಕಾಗದ ಸೀಸದಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ “ಕೋಳಿಯ ಬಾಬತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಇನ್ನೂರ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಿಲ್ಲರೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಬಿಲ್ಲರೆಯ

ಮಾತುಬಿಡು, ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು, ತೀರಿತು” ಎಂದ.

ತಾನು ಉಟಮಾಡಿದ ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯಿಂದಕೂಡಲೇ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. “ಒಂದು ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯೇ? ಅದೇನಾದರೂ ಸುವರ್ಣ ಕೋಳಿಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದಗಾಕೋರತನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಸಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೋಳಿ ಇಂದಿನ ತನಕ ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಡುತ್ತಿದ್ದುವು? ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು” ಎಂದ

ಜಮೀನುದಾರ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಬಿಕ್ಕ ಸೆರಗಾದ. “ಈ ವಿಷಯ ಪಟ್ಟೆಲರೇ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಿ” ಎಂದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ.

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳು. ನಾನು ಬೇಡನೆಂತ ಹೇಳಿದೆನೇ?” ಎಂದ ಸಂಜೀವಯ್ಯ. ಪಟ್ಟೆಲ ತನಗೆ ಅಸುಕೂಲವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವ ನೆಂದು ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಟ್ಟೆಲರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಸಂಜೀವಯ್ಯ ಪಟ್ಟೆಲರೊಂದಿಗೆ “ಪಟ್ಟೆಲರೇ, ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಮೊನ್ನೆ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಯಲ್ಲ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ಕೋಳಿಯಿರಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ. ಅದರಬಾಬತ್ತು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕೋಳಿ ಇಂದಿನ

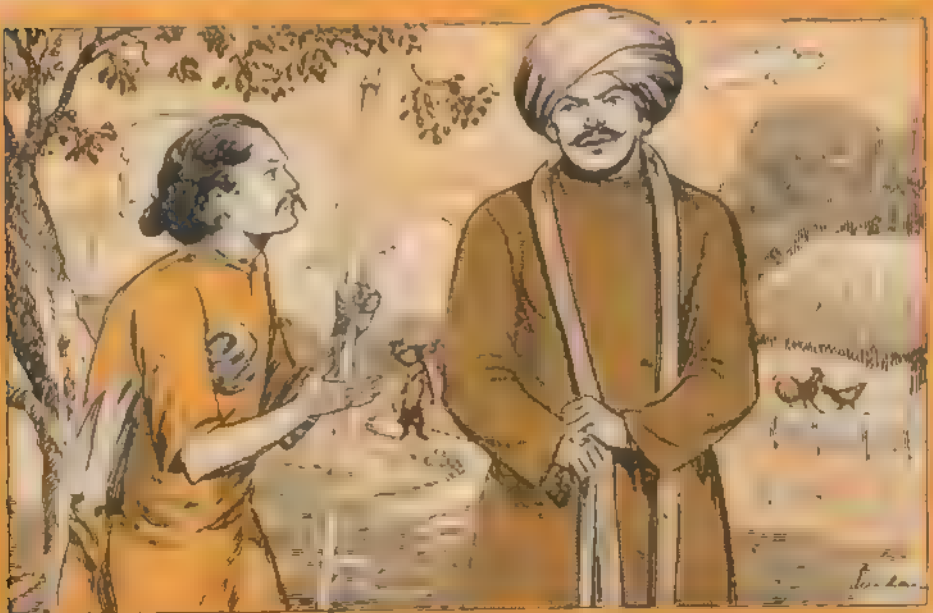
ತನಕ ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಡುತ್ತಿದ್ದುವೋ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮರಿಗಳಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಅವು ಮರಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಎಷ್ಟಾರಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಡುತ್ತಿದ್ದುವೋ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಎರಡು ನೂರು ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದೋ ನೋಡಿ ಪಟ್ಟಿ. ನೀವೂ ಸಹ ನೋಡಿ. ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಿದೆಯೇನೋ ಹೇಳಿ. ಅನ್ಯಾಯದ ಸೊತ್ತು ನನಗೇಕೆ?" ಎಂದು.

ಪಟ್ಟೆಲರು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ನೋಡಿ "ಏನು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ, ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ" ಎಂದು.

"ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ, ಅವಿದ್ವಾಂಸತ, ಲೆಕ್ಕಗಿಕ್ಕ ಬರೋಲ್ಲ" ಎಂದು ಸಂಜೀವಯ್ಯ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ

ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಕಗೊಂಡವನಂತೆ ಹೇಳಿದ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಹತಾಶನಾದನು. ಪಟ್ಟೆಲರ ಆಪ್ತನೇ ಪೆಡೆದು ವಿಚಾರಮಗ್ನನಾಗಿ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾನು ಘೋಗರು ಸಿಕ್ಕಿ "ಏನು ತಿಮ್ಮಯ್ಯಾ, ಏನೋ ವೀರ್ಣಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವಂತಿದೆ. ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ.

"ಪಟ್ಟೆಲರು ನಿನಗೆ ಬೇಸ್ತು ಕೊಟ್ಟರೆ? ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವೆಯಾ? ಸಂಜೀವಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಳೆ ಉರಚಾವಡಿ ಯಲ್ಲಿ ವಂಚಾಯತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಸಹ ಹೇಳು" ಎಂದರು

ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಸಂಜೀವಯ್ಯನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂತೆಯೇ ಹೇಳಿದ.

“ಮತ್ತೆ ಏನಯ್ಯಾ ಪಂಚಾಯತಿ? ಪಟೇಲರೇ ಹೇಳಿದರಲ್ಲಾ” ಎಂದ ಜಮೀನುದಾರ.

“ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕವಾವುದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯತಿದಾರರು ಏನುಹೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯುವರು. ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ” ಎಂದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ.

“ನನಗೆಂತಹದಯ್ಯಾ ಭಯ,” ಎಂದು ಸಂಜೀವಯ್ಯ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಮಾರನೇಯದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಊರ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದರು. ಅವರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರೂ ತನಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅನುಮಾನಗೊಂಡನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಸಿಮುಸಿ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇನ್ನೇನು ಕತ್ತಲಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ

ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರು ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು ದಾವಣ್ಣೆಗಾಲು ಇಡುತ್ತ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.

“ನಾನು ಬರುವುದು ತುಸತಡವಾಯಿತು, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಕೆಲಸಗಾರರು ಇಂದೇ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಬೇಜವನ್ನು ಹುರಿದು ಬಿತ್ತಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರು.

“ಬಿತ್ತನೆಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹುರಿಯುವುದೆಂದರೇನು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರೇ” ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹುರಿದಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆ ಬಿಡುವುದುಂಟೇ?” ಮೂದಲಿಸಿದ ಪಟೇಲ.

“ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತಿಂದ ಕೋಳಿ ಮರಿಯಿಡುವಾಗ ಹುರಿದ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆ ಬಿಡಲಾರದೆ ಎದುಕೊಂಡೆ” ಎಂದರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಷಕರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ಪಟೇಲನನ್ನು ಎಗತಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಜಮೀನುದಾರನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಾರಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ತಿಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೋಳಿಯ ಖರೀದಿ ಕೇಳುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ತಮಾಷೆ !

1. ಅರ್ಥವೊಂದು ಉಪಯೋಗವೊಂದು !

ಇಂಗ್ಲೀಷು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್, ನವೆಂಬರ್, ಡಿಸೆಂಬರ್ ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ನೋಡಿದಿರಾ? ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಪ್ತ, ಅಷ್ಟ, ನವ, ದಶ—ಎಳು, ಎಂಟು, ಒಂಬತ್ತು, ಹತ್ತು— ಎಂಬ ಪದಗಳಿವೆ. ಅಂದರೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರು ಏಳನೇ ತಿಂಗಳೆಂದೂ, ಅಕ್ಟೋಬರು ಎಂಟನೇ ತಿಂಗಳೆಂದೂ, ನವೆಂಬರು ಒಂಬತ್ತನೇ ತಿಂಗಳೆಂದೂ, ದಶಂಬರ ಹತ್ತನೇ ತಿಂಗಳೆಂದೂ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೇಕಿಲ್ಲ ?

ಏಕೆಂದರೆ, ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಜರಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರು ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿಂದಲೇ ವರ್ಷಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಅವರ ಸಂವತ್ಸರಾದಿ ನಮ್ಮ ಯುಗಾದಿಗೆ ಸಮಾಪವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಅನಂತರ ಈ ಕ್ರಮವು ಬದಲಾಗಿ, ಜನವರಿಯಿಂದ ವರ್ಷಾರಂಭವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂತೆಯೇ ತಿಂಗಳ ಹೆಸರುಗಳಿಗೂ, ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟಾಯಿತು.

2. ಮಾಡಿನಾಡಿ ಮೊದಲಿಂದೇ ಬಂತು !

ಮೂರು ಅಂಕಗಳ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಮೂರು ಅಂಕಿಯ ಸಾಲನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅನೇ ಮೂರು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಆರು ಅಂಕಗಳ ಸಾಲುಮಾಡಿರಿ. ಈ ಸಾಲನ್ನು ಏಳು ಅಂಕಿಯಿಂದ ಭಾಗಿಸಿರಿ, ಶೇಷ ಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಭಾಗಿಸಿಬಂದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ 11 ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿರಿ. ಶೇಷಬಾರದು. ಎರಡನೇಸಾರಿ ಭಾಗಿಸಿದಾಗಬಂದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 13 ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿರಿ. ಶೇಷ ಬಾರದು. ಮೂರನೇಸಾರಿ ಭಾಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೇ !

[ಉದಾ: 365 ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. 3, 65, 365 ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ 365 ನ್ನು 1001 ರಿಂದ ಗುಣಿಸುವುದು ತಾನೆ? 1001 ರಲ್ಲಿ 7, 11, 13 ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. $7 \times 11 = 77$; $77 \times 13 = 1001$.]

ಲೀಲಾವತಿ

ಹೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜಯಸಿಂಹನು ಕಾಶ್ಮೀರದ ಆರಸನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಅಣ್ಣನಮೇಲೆ ವಿತೂರಿ ಹೂಡಿ, ಅಣ್ಣನನ್ನು ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿ ತಾನೇ ಆರಸನಾದನು. ಆದರೆ ಜಯಸಿಂಹನು ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಸಾಮಂತರು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪದವಿಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಜಯಸಿಂಹನ ಸೇವೆಮಾಡಲು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಅವರೂ ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಅಂತರೇ ಜಯಸಿಂಹನು ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆತನಬಳಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಪರಿವಾರ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಜಯಸಿಂಹನಿಗೆ ಲೀಲಾವತಿ ಎಂಬ ಮಗಳುಿದ್ದಳು. ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಮಾಲತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಮವಯಸ್ಕರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿರಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯರು ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ.

ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಲತಿಯರು ತುಂಬಾ ಅನೋದನವಾಗಿದ್ದರು. ಲೀಲಾವತಿ ಆಗಾಗ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸುವಳು. ಆಗ ಮಾಲತಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಳು. ಅವಳ ಚಿಂತೆ ದೂರಮಾಡಲು ಅವಳು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಳು.

ಓಗ್ರಿರಲು ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏಂದುದಿನ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಕೈವರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಆಸ್ಥಾನದ ಜಟ್ಟಿ. ಅವನು ಜಗಜಟ್ಟಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಿದ್ದನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಅನೇಕ ಜನ ಜಟ್ಟಿಗಳು ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇಂದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವವನು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುವಕನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದನು.

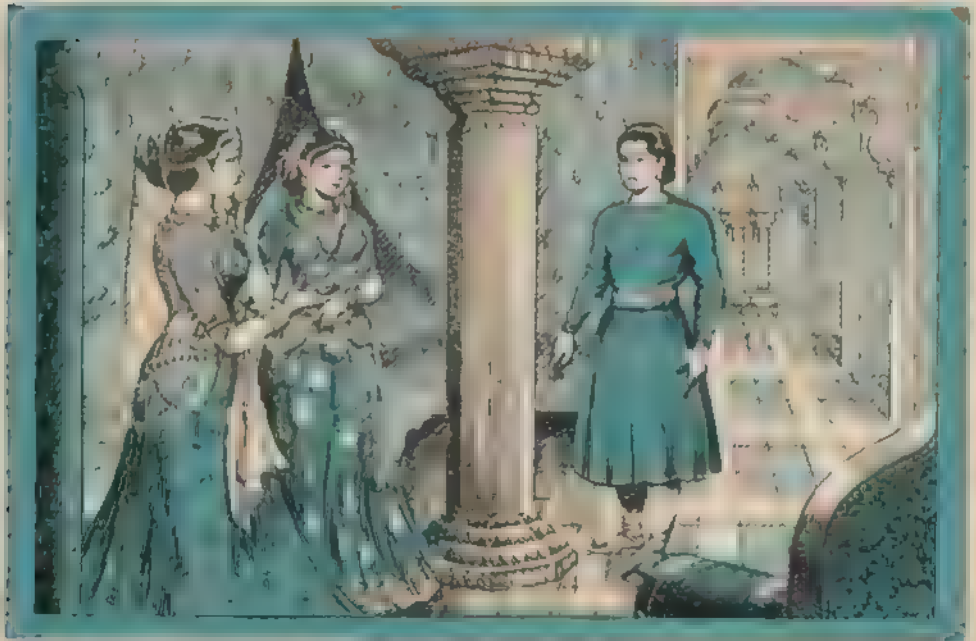
ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಮರುಕವಾಯಿತು. “ನಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿ ಈ ತರುಣನನ್ನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ

ಇಂದಿನ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಡವೆಂದು ನೀವು ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಲೀಲಾವತಿ ಮತ್ತು ಮಾಲತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಯುವಕನ ಹೆಸರು ಮಕರಾಂಕ. ಭಟರು ಅವನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವನ ಎಳೆವಯಸ್ಸು, ಅಂದಚಂದಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಕನಿಕರವುಂಟಾಯಿತು. “ನಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿ ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಧೃಷ್ಟಪುಷ್ಪ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನುರಿತವನು. ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠರನ್ನೇಕರನ್ನು ಲೀಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿರುತ್ತಾನೆ, ಕೆಲವರನ್ನು ಕೊಂದೂಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀವು

ಇಂದಿನ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಡಿ” ಎಂದು ಅವರು ಮಕರಾಂಕನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಾಲತಿಗಿಂತಲೂ ಲೀಲಾವತಿ ಅವನನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಅದರ ಮಕರಾಂಕನಿಗೆ ಅವರ ಮಾತು ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೋರಿ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸತ್ತರೆ ನನಗಾಗಿ ದುಃಖಿಸುವವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮಕರಾಂಕನು ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಯುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡ. ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಅವನು ಅಜಾನುಬಾಹು ಮಲ್ಲನನ್ನು

ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನ ಸಮೂಹ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬೆರಗಾದರು. ಎರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ಹರ್ಷದಿಂದ ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು.

ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು “ಎತ್ತಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ನಿನ್ನ ಮಾತಾಪಿತರು ಯಾರು?” ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಕರಾಂಕ. ನನ್ನ ಪಿತನ ಹೆಸರು ಗೋಪಾಲ ದೇವ” ಎಂದ ಮಕರಾಂಕ ಮೆಲುವನಿಯಲ್ಲಿ.

ಗೋಪಾಲದೇವನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಮುಖ ಬಾಡಿತು. ಅವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿರಲಿಲ್ಲ. ಗೋಪಾಲ

ದೇವನು ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸತ್ತು

ಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಜೀವದಿಂದಿದ್ದಾಗ ಜಯಸಿಂಹನ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಜಯಸಿಂಹನ ಆಪ್ತರು ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. “ನೀನು ಮತ್ತೆ ಯಾರ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಆಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಆ ಯುವಕನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಿತ್ರನ ಮಗನೆಂದು ಆರಿತು ಲೀಲಾವತಿ ಆನಂದಚಿತ್ತಳಾದಳು. ಮಲ್ಲಿಯುದದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೂ ರಾಜನು ತನ್ನನ್ನು ಉದಾಸೀನಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿದನೆಂದು ಮಕರಾಂಕನಿಗೆ ದುಃಖವಾಗಿ, ಬೇಸರವೂ ಆಯಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಆಸನ ಆಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮುಂಚೆ ಮಕರಾಂಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನು ತೋರಿದ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಲೀಲಾವತಿ ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನಸರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ “ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನೀವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಈಗೇನೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಲೀಲಾವತಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮಾಲತಿ “ಎನೋ ಅಕ್ಕ, ನೀನು

ಚಂದಮಾಮು

“ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವೆಯಾ?”
ಎಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಅನರ ತಂದೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಾಗ ಅವರು ನನ್ನ ಆಪ್ತ ವರ್ಗದವರಾಗಲಿಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ತನ್ನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು ಲೀಲಾವತಿ.

ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಮಕರಾಂಕನಮೇಲೂಂಟಾದ ಮತ್ತರ ಕ್ರಮೇಣ ಲೀಲಾವತಿಯ ಕಡೆಗೂ ಹೊರಳಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಜಯ ಸಿಂಹನಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನವಿನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾಲತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಜನ. ಆದರೆ ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಮತೆ ತೋರುವರು. ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಲಿಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಜಯಸಿಂಹನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಧೀರ್ಘಾಯೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದುದಿನ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಲೀಲಾವತಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ನಿನಗೆ ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವಾರಿ ಹಿಡಿ” ಎಂದು ಕಠಿನವಾಗಿ ನುಡಿದನು.

“ಅದೇನಪ್ಪಾ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ? ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಶತ್ರುರಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿರುವರೂ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆ. ಈಗ ಅವಳು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಾನೊಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಗಳೆತನವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ನೀವು ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗಿನ ಮಾತು

ಬೇರೆ. ಈಗ ಇಷ್ಟುಹೊಂದಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿಸುವುದು ಅನ್ಯಾಯ” ಎಂದು ಮಾಲತಿ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ನೀನೆಗೆಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು. ಈ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಯವಿಸಿ, ಆಮಾಯಕತೆ ಸೋಗುಹಾಕಿ, ಮೌನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಜನರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ನನ್ನ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಅಂತಸ್ತೇನು ಅವಳ ಅಂತಸ್ತೇನು? ಅವಳು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು ತಿಳಿಯಿತೆ?”
ಎಂದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ.

ತಂದೆಹೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಮಾಲತಿ ತಾನು ಲೀಲಾವತಿ

ಯೊಂದಿಗೆ ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಲೀಲಾವತಿ ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. "ನಾವು ಈ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಪಾಯಕರ. ಸಾಧಾರಣ ಕುಟುಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದುರಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾರರು" ಎಂದಳು ಮಾಲತಿ.

"ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಬ್ಬರು ಪುರುಷವೇಷ ಧರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ನಾನು ಸಿನಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡವಳಂತೆ ಕಾಣುವೆನು. ನಾನು ಪುರುಷವೇಷ ಧರಿಸುವೆನು. ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಂದ

ಹೊರಟುಬಿಡೋಣ" ಎಂದಳು ಲೀಲಾವತಿ. ಲೀಲಾವತಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಪುಷ್ಕರ ನೆಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮಾಲತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಅವರು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಗನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು, ಅರಿಸೆ ಅಂಚಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರಮಸೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಆರಣ್ಯಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಯಸಿಂಹನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಸಂಗಡ ಹಣಪಿಡ್ಡ ಕಾರಣ ವಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಯಾವ ತಾಪತ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ,

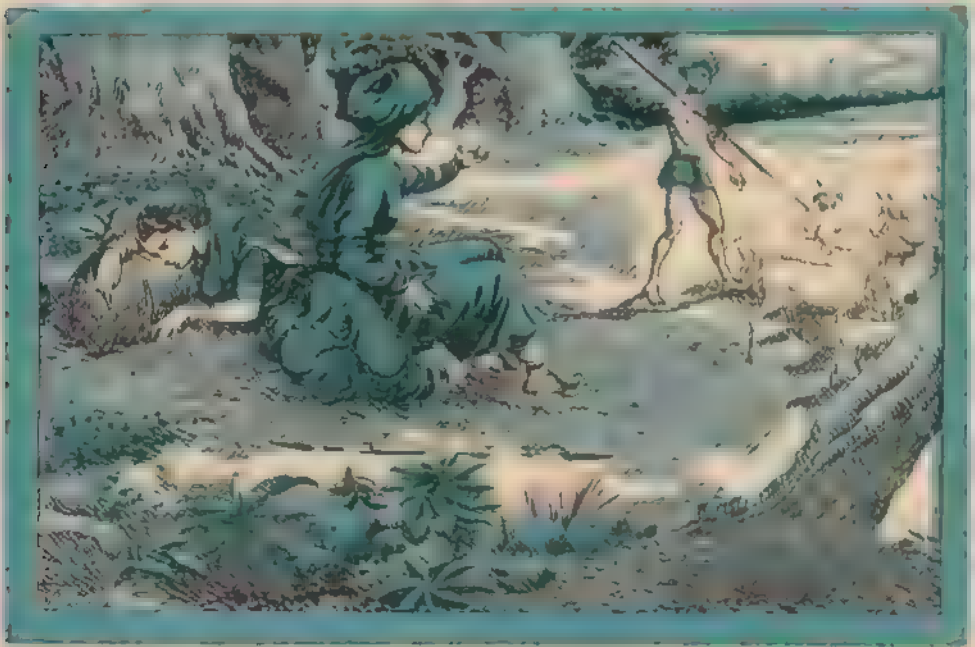
ಪ್ರಯಾಣಸಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದಾದಮೇಲೊಂದ ರಂತೆ ಕಪ್ಪುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುವು. ಬಹು ದೂರ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಅವರಿಗೆ ಜಯಸಿಂಹನ ಸುಳಿವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರೂರಮೃಗ ಗಳ ಹೆದರಿಕೆ ಬೇರೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಂದಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದ್ದುವು. ಾತ್ರಿ ತಲೆ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾವಿಲ್ಲ.

ಮಾಂತ್ರಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು “ಅಕ್ಕ ನನಗೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿ ಬರುವಂತಿದೆ. ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಿಡಲಾರೆ” ಎಂದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ದಿಬ್ಬೂಡ ರಾಗಿರಲು ಅತ್ತ ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನು ಬಂದನು.

“ಅಯ್ಯಾ, ತಾವು ದೇವರಂತೆ ಬಂದಿರಿ. ಈಕೆ ನನ್ನ ತಂಗಿ ತಿಂಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ದ್ದಾಳೆ. ನಮಗಿಷ್ಟು ತಿಂಡಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಗುವ ಜಾಗ ತೋರಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತಿದೆ” ಎಂದಳು ಪುರುಷ ನೇಷಧಾರಿ ಲೀಲಾವತಿ.

“ಅಯ್ಯಾ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಧನೆಯ ಗುಡಿಸಲು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ಇಂದೂ ನಾಳೆಯೂ ನಮ ಧನ ಆ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಮಾರಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯ ಬಹುದು” ಎಂದ ರೈತ.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಲೇಸೆನಿ ಸಿತು. ಅವರು ರೈತನೊಂದಿಗೆ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ

ಹೋಗಿ, ಮಿತ ಆಹಾರವನ್ನು ಭುಜಿಸಿದರು. ನಂತರ ಆ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಅವರೇ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡರು. ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಮಾರ್ಘಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅವರು ಜಯಸಿಂಹನಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ದಿನಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಜಯಸಿಂಹನಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮರದಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಲೀಲಾ ವತಿ ಎಂದು ಕೆತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದು ಮಕರಾಂಕನ ಕೆಲಸವೆಂದು ಲೀಲಾವತಿ ಕೂಡಲೇ ಊಹಿಸಿದಳು. ಯಾವ ಕಾರಣ

ದಿಂದಲೋ ಆತನೂ ಈ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲೋ ಇರುವನೆಂದು ಆಕೆಗೆ ತೋರಿತು.

ಅವಳ ಊಹೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕರಾಂಕನೂಸಹ ಪುಟ್ಟ ತಿಗಳ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮಕರಾಂಕ ಗೋಪಾಲದೇವನ ಕಿರಿಯಮಗ. ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿನ್ನೂ ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕ. ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ ಗೋಪಾಲದೇವನು ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ ಶಶಾಂಕನವರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ “ಮಗೂ, ಇವನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರ ನಿನ್ನದು. ಇವನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಪೌರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಶಶಾಂಕನು ತಮ್ಮನಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆದನು. ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಕರಾಂಕನು ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದವನಾದುದರಿಂದ ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂದ, ವಿನಯವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂದ ವಿದಾ ವಂತರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಕೊಂಡನು. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಅವನ ಆಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಶಶಾಂಕನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ನಾಶಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಶಾಂಕನು ಅವನನ್ನು ಮುಲ್ಕಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅಣ್ಣನು ತನ್ನ ಸಾವನ್ನು ಕೋರುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಕ

ರಾಂಕನು ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧವಂದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮಕರಾಂಕನು ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಪಡೆಯಲು ಶರಾಂಕನ ಆಶೆಯೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ವಿಜಯಿಯಾದ ತನ್ನ ತಮ್ಮನು ಮಲಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಕೋಣೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ರಹಸ್ಯ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಮಕರಾಂಕನೊಂದಿಗೆ ಮುಂದೆ ಉಂಟಾಗಲಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಯಾಲಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿತಿರ್ಥಗಳಲ್ಲದೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ಆವಸ್ಥೆ ಪಟ್ಟರು. ವೃದ್ಧನು ಬನಳಿಬಂದು ಕೆಳಗೆಜ್ಜುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಮಕರಾಂಕನು ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅವನಿಗೆ ಜಯಸಿಂಹನು ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಇರುವಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಆಗತಾನೆ ಜಯಸಿಂಹನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗೆ ರೊಂದಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಕರಾಂಕನು ಹಸಿವಿನ ಬಾಘಿಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಅನ್ನೇಶದಿಂದ ಕತ್ತಿ ಓದಿ “ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನನ್ನ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾಗೀತು, ಹುಷಾರ್” ಎಂದು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಜಯಸಿಂಹನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ “ಇಷ್ಟು

ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೇಕೆ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು, ಮಗು. ಹಸಿವಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಊಟ ಮಾಡು. ನಾವು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಂದ ಆಹಾರ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಮಕರಾಂಕನಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ “ಅಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ದುಡುಕುತನವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲೂ ಸೌಜನ್ಯ ಶಾಲಿಗಳಿರುವರೆಂದು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ನೆನೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ಷುದ್ಧಾಘೇಯೇ ಈ ಅನ್ನೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ನನಗಿಂತಲೂ ಹಸಿವಿನ ಬಾಘಿಯಿಂದ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ನಿದ್ದಾ ನೆ. ಅವನನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅವನು

ತಿನ್ನುವತನಕ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಲಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ನೌಕರನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ತರುವಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಊಟಮಾಡಿದರು.

ಊಟವಾದನಂತರ ಜಯಸಿಂಹನು ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಮಗನೆಂತಲೂ, ಅವನೂಸಹ ತನ್ನ ಸೋದರನ ವಂಚನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಕನಿಕರಗೊಂಡು ತನ್ನೊಂದಿಗೇ ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಕೈತನ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಮೂರುವಿನಗಳಿಗೆ ಮಕ

ರಾಂಕನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಮರಗಳಮೇಲೆ ಕತ್ತಿವಿದ್ದ ಲೀಲಾವತಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಅವನು ಅಷ್ಟೇ ಎಷ್ಟೋ ಇರುವನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚದಿನಗಳನಂತರ ಪುರುಷ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಕರನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಲೀಲಾವತಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಿಗನಾಗಿ ಕುಳಿತಿವ್ವ ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅವನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಚಂದ್ರಹಾರ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಿಚಯ ವಾದನಂತರ ಮಕರಾಂಕನು ಪುಷ್ಕರನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಲೀಲಾವತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಚಕಿತನಾದನು. ಆದರೆ ಲೀಲಾವತಿ ಬೇಕೆಂತಲೇ ತುಸ ಬದಲಾಗಿ, ತನ್ನ ವೇಷಕ್ಕೆ

ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಮೂತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ
ಅವನಿಗೆ ನಿಜಾಂಶ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು.

“ಯಾರೋ ತರುಣನು ಇಲ್ಲಿನ ಮರಗಳ
ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಲೀಲಾವತಿ ಎಂದು ಕೆತ್ತಿ ಮರಗಳ
ನೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ”
ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಲೀಲಾವತಿ.

ಮಕರಾಂಕನು ಅದು ತನ್ನ ಕೆಲಸವೇ
ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು “ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು
ನನ್ನಿಂದ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”
“ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಬಿಡು ನಮ್ಮ ಗುಡಿಸ
ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನನ್ನ ತಂಗಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಲೀಲಾ
ವತಿಯಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವೆಲ್ಲ
ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತೋಡಿಕೊಂಡರೆ, ನಿಮಗೊಂದು

ರೀತಿ ತೃಪ್ತಿಯಾದೀತು” ಎಂದಳು ಲೀಲಾವತಿ.
ಮಕರಾಂಕನು ಅದೇರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ಇವರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತುಸುವಾದರೂ ಸಂತೃಪ್ತಿ
ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೀಲಾವತಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಅತ್ಯಾನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮಾತು
ಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತೇ ಆಡುತ್ತಿರುವ
ವಿಷಯ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮಾಲತಿ ಸಹ
ಇವರ ಈ ಬಗೆಯ ನಾಟಕ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುವಳು.

ಲೀಲಾವತಿಯ ತಂದೆ ಜಯಸಿಂಹನಿದ್ದ
ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಮಕರಾಂಕನಿಂದ
ತಿಳಿಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಲೀಲಾವತಿ ತನ್ನ
ಭದ್ರವೇಷದಿಂದಲೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು
ಅವನಿಗೆ ಹೋದಳು. ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು.
“ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು
ಯಾರು?” ಎಂದು ಜಯಸಿಂಹನು ಕೇಳಿದನು.

“ನಾನು ಉನ್ನತವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೇನೆ”
ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಕೊಟ್ಟಳು ಲೀಲಾವತಿ.
ಆದರೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ನಿಜ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿ
ಸವೆಯೇ ಮೆಲ್ಲನೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡಳು.

ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಮಕರಾಂಕನು ಅಡವಿ
ಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೈತನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು
ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೋ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ
ಪೊದೆಗಳ ನಡುವೆ ಮಲಗಿರುವುದು ಕಾಣ
ಿಸಿತು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆ ಹರಿದುಹೋಗು
ತ್ತಿದ್ದ ಸಸ್ಯವೊಂದು ಮಕರಾಂಕನು ಬರುವ
ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಸರಸರನೆ ಪೊದೆಯಸಂದನ್ನು

ಹೊಕ್ಕಿತು. ಅವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ
ರಾಂಕನು ಪೊದೆಯೊಳಗೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ
ವಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಅದು ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮಲಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆ
ತದೇಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ
ಮನುಷ್ಯನು ತುಸ ಕದಲಿದರೆ ಸಾಕು, ಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶ.
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಿಂಹಗಳು ಕದಲದ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳನ್ನೂ, ಶವಗಳನ್ನೂ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ ಗಂಡಾಂ
ತರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗ ಸಿಂಹದ
ಜಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು.
ಅವನು ಆತುರದಿಂದ ತುಸಬಾಗಿ ನೋಡಲು
ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಣ್ಣ
ಶರಾಂಕನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. “ನನ್ನನ್ನು ಕೋಣೆ
ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಿ”ವಿದ್ದ ಈ
ದುರುಳನು ಸಿಂಹದ ಜಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಲಿ”
ಎಂದು ಮಕರಾಂಕನು ಒಂದು ಹ್ವಂ ಬೋಚಿಸಿ
ದನು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ
ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅವನು
ಕತ್ತಿಹಿರಿದು ಸಿಂಹದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನ್ನು
ಕೊಂದುಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ ಸಿಂಹವೂ
ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಂಜಾದಿಂದ ಅವನ
ಕೈಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಸರಚಿತು.

ಮಕರಾಂಕನು ಸಿಂಹದೊಂದಿಗೆ ಕಾದಾ
ಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶರಾಂಕನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಲು ತಮ್ಮನು ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ
ಯಾಯಿತು. ಸಿಂಹವು ಸತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ
ನಂತರ ಅವನು ತಮ್ಮನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು
“ನಾನು ನಿನಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆದಿದ್ದರೂ ನೀನು
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು
ಕ್ಷಮಿಸು, ತಮ್ಮಾ” ಎಂದ.

ಮಕರಾಂಕನ ಕೈಯಿಂದ ಬಹಳ ರಕ್ತ
ಸೋರಿ, ಅವನು ತುಂಬಾ ನಿಶ್ಚಿತ್ತನಾದನು.
ಅವನು ಶಶಾಂಕನೊಂದಿಗೆ “ಆಹ್ಲಾ, ಈ
ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋದರೆ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು
ಕಾಣಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕರನೆಂಬ
ಯುವಕನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ
ಮಿತ್ರ. ತಮಾಷೆಗೆ ಅವನು ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿ
ಲೀಲಾವತಿಯಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸುವನು. ನೀನು
ಮೋಗಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸು
ವೆಯ?” ಎಂದ.

ಶಶಾಂಕನು ತಕ್ಷಣವಾವು ಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತ
ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಮೋಗಿ, ಪುಷ್ಕರ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯೊಂದಿಗೆ ಮಕರಾಂಕನು ಗಾಯಗೊಂಡ
ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ತಾನು ಮಕ
ರಾಂಕನ ಅಣ್ಣ ಶಶಾಂಕನೆಂದೂ, ಒಮ್ಮೆ
ಭ್ರಾತೃದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದುದರಿಂದಲೇ
ಮಕರಾಂಕನು ಅರಣ್ಯದಪಾಲಾಗ ಬೇಕಾಯಿ
ತೆಂದೂ ತನಗಿಗ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದು, ಹೃದಯ
ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದನು.
ಶಶಾಂಕನ ಬೇಗುದಿಯನ್ನು ಕಂಡು

ಮಾಲತಿ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಕರಗಿಹೋದಳು.
ಅವಳು ಅವನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
ಸಾಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದಳು. ಕೂಡಲೇ
ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಪ್ರೇಮವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ
ನಡೆಯಿತು. ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಸಿಂಹವು ಪರ
ಚಿತೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಲೀಲಾವತಿ
ಸ್ವಂತಿ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಸ್ವಂತಿ ಬಂದ
ನಂತರ ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು
“ಮಕರಾಂಕನ ಪ್ರೇಯಸಿಯಂತೆ ಅಭಿನ
ಯಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾದುದರಿಂದ, ಈ ವಿಷಯ
ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೂರ್ಛ ಬಂದಂತೆ ಅಭಿ
ನಯಿಸಿದೆ” ಎಂದು ಆಕೆ ಶಶಾಂಕನೊಂದಿಗೆ
ಹೇಳಿದಳು. ಅದರ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಪುಷ್ಕರನ

ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಆ ಮೂರ್ಛೆ ನಟನೆ ಯಂತೆ ಶರಾಂಕನಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಆವನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು, ಪುಷ್ಪ ರನು ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ “ಆ ಹುಡುಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನಾಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಆ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರು. ನನಗೆ ಆವುಗಳ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ವಿವಾಹ ನಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು. ಆದೇ ಅಲ್ಲಿ

***

ಪುಷ್ಪರನು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೊಬ್ಬಳೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು. ಜಯಸಿಂಹನ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಕರಾಂಕ.

ಶರಾಂಕನು ಕೂರಟುಹೋದನಂತರ ಮಕರಾಂಕನು ಲೀಲಾವತಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ವಿವಾಹವಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. “ಈ ಮದುವೆಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಲೀಲಾವತಿಯರ ವಿವಾಹವಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು!” ಎಂದನು.

ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಲೀಲಾವತಿಯಮೇಲೆ ಆಪ್ತೊಂದು ಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲ. ಆಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಆಪ್ತೋ ಇಷ್ಟೋ ಮಂತ್ರವಿದೆ. ಬರುತ್ತಿದೆ” ಎಂದಳು ಲೀಲಾವತಿ. ಒಂದುಕಡೆ ಆಕೆ, ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಅನುಮಾನ ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ಬಾಧಿಸಿತು. “ಇದು ಪರಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಯವಲ್ಲ. ನಿಜ ಹೇಳು” ಎಂದ ಮಕರಾಂಕ.

“ಇದರಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾಸವೇನಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಉತ್ತಮ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮದುವೆಗನಂತೆ ಕುಳಿತು. ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ಜಯಸಿಂಹ ಮತ್ತೆ ಇತರರಿಗೂ ತಿಳಿಸು. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ

*** ಚಂದಮಾಮ ***

ಲೀಲಾವತಿ ಇಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಬಾಧ್ಯತೆ ನನ್ನದು, ಸರಿಯೇ” ಎಂದಳು ಲೀಲಾವತಿ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಜಯ ಸಿಂಹನ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿವಾಹಗಳು ನಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧತೆಗಳಾದುವು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಶಶಾಂಕ ಮತ್ತು ಮಕರಾಂಕರು ಆತನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಜಯಸಿಂಹನ ಪರಿವಾರ ಒಬ್ಬಳೇ ಮದುವೆಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ಪುಷ್ಕರನು ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ಕರೆತರುವನೆಂದು ಮಕರಾಂಕನು ಹೇಳಿದನು. ಬರಲಿರುವ ಮದುವೆಗಳು ತನ್ನ ಮಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಜಯಸಿಂಹನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡನು.

“ಪುಷ್ಕರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆತರಲು ಅವನಿಂದಾಗದು” ಎಂದ ಜಯಸಿಂಹ ಮಕರಾಂಕನೊಂದಿಗೆ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜಯ ಸಿಂಹನೊಂದಿಗೆ “ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆ ತಂದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಮಕರಾಂಕನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲದವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದ ಜಯಸಿಂಹ. “ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹ ವಾಗುವುದು ನಿನಗೆ ಸಮ್ಮತವಷ್ಟೇ.” ಪುಷ್ಕರನು ಮಕರಾಂಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಸಾರ್ವಭೌಮನಾದರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನು” ಎಂದ ಮಕರಾಂಕ.

ತರುವಾಯ ಪುಷ್ಕರನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ತಮ್ಮ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಲೀಲಾವತಿ ತನ್ನ ಸುರುಷವೇಷವನ್ನು ತೊರೆದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ತಾವು ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದರು. ಅವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಂತೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಅವರು ಜಯಸಿಂಹನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಲೀಲಾವತಿ ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಕಥೆ ಯಾವತ್ತೂ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ತರುವಾಯ ಲೀಲಾವತಿಯನ್ನು ಮಕರಾಂಕನೂ, ಮಾಲತಿಯನ್ನು ಶರಾಂಕನೂ ವಿವಾಹವಾದರು. ಈ ವಿವಾಹಗಳು ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿವಾಹ ಶಾಸ್ತ್ರಮುಗಿದನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲೆಗಳಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಕೆಲವಾರು ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು.

ತನ್ನ ಮಗಳು ಮಾಲತಿ ಮಾಯವಾದಾಗ ಲಿಂದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೆರಿತು. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಅಡವಿವಾಲಾದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಬಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಏಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಜಯಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರ ಸರ್ವಸಾಶ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಾಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

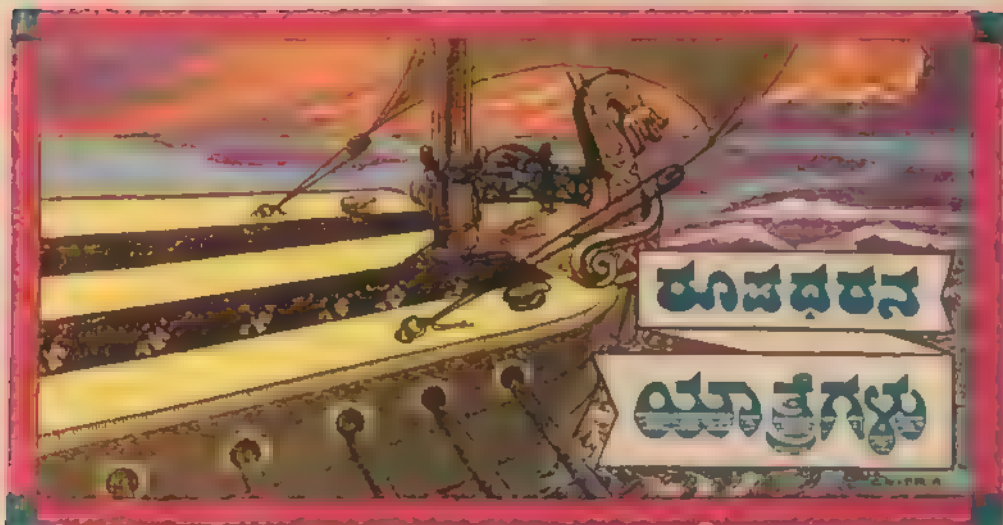
ಆದರೆ ನೂತನ ವಘಾವರರನ್ನು, ಔತಣ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಪರಿಜನರನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯ

ವಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯದ ನಡುವೆಯೂ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿರಲಾರದೆಂದೂ, ಕಿರೀಟವಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಲಾರನೆಂದೂ, ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ಜಯಸಿಂಹನು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ರಾಜನೆಂದೂ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. “ಅಣ್ಣಾ, ನಡೆದು ದೇನೋ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ನೀನಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯ ಅರಣ್ಯವಾಗಿದೆ, ನೀನಿರುವ ಅರಣ್ಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡು” ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿದವರೆಲ್ಲ ಹರ್ಷಿತರಾದರು. ಜಯಸಿಂಹನ ಅರಣ್ಯವಾಸ ಅಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ತಮ್ಮ ಪದವಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಾಮಂತರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು, ಆದರವನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದನು ಮಹಾರಾಜ ಜಯಸಿಂಹ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳತೊಡಗಿದರು.

15

[illegible]

ರೋಗವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಆ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಣಿಗೆ ಆ ವೃದ್ಧನನ್ನು ಕಂಡು
ಬಹಳ ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು
ತನು ಕೈಗೆ ಹೊರಕಿದುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿ
ದರು. “ಈ ಮುದುಕನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ
ಬಂದ?” ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದರು.
ಅವನು ಅವರ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದನು. “ಸ್ವಾಮಿ,
ಈ ಮುದುಕನನ್ನು ನಾನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ.

ಹಿಂದೂ ದ್ವೈತ ಪುರಾಣಿಕಧೇಯ: ಆಧಾರದಿಂದ

“ಸ್ವಾಮಿ, ಯಾರ ದರು ಎಷ್ಟೇಕರನ್ನು ಬೇಕೆಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೋ? ಸರಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆಯೇಕೆ? ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನಿ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಯಜಮಾನರ ವಿಶ್ವಾಸವಿವರೇ ಆದಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಸಾಕು” ಎಂದು ಹಂದಿಚೇಕ.

ಧೀರನಂತೆ ಹಂದಿಚೇಕೊಂದಿಗೆ “ನೀತಿ ಈ ಕನಸಿನ ಸರ ಚರ್ಚೆ. ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆದ್ದೇ. ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಇತರರೂ ಸಹ ಹಗುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಮ್ಮ ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಆ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕನ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂತಲೋ ನನ್ನ ಸಲಹೆ! ನಾಲ್ವರಿರುವ ತನಕ ಹಾಗೆ ನಡೆ

*****

ಯವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು. ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ನಾನಾಡು. ನಿನಗೆ ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿರಬೇಕೆಷ್ಟು ಅವ್ಯಯೋ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಚಿಟ್ಟೆ ನುಡಿದನು.

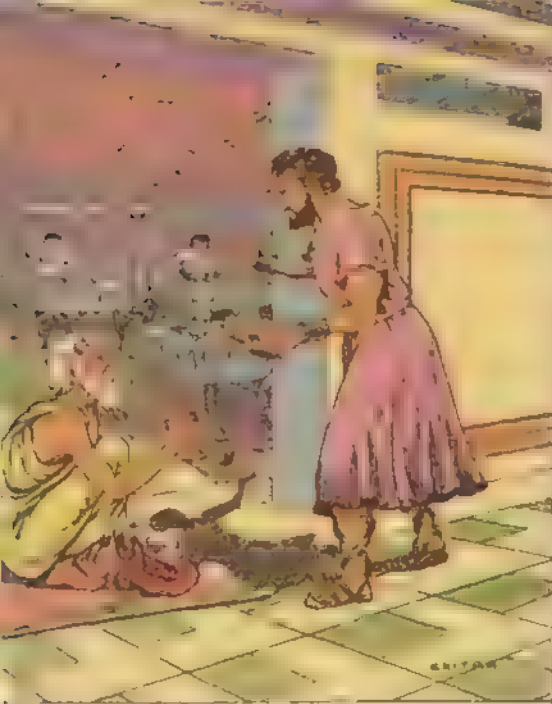
“ಎಲೆನೋ, ದೊಡ್ಡ ಉಪನಾಸವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ. ನಾನು ಈ ಮುದುಕನಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಇತರರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆಂದೂ ಇವನು ಇತ್ತೀಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಇದ್ದರಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನು ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಪ್ತೋಪದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಿಸಿ “ಆಯ್ಯಾ, ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ತಾವು ಗಗ್ಗುರಂತೆ ತೋರುವಿರಿ. ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಧರ್ಮ ನೀಡಬೇಕು. ನಾನೂ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿ ಬದುಕಿದವನು. ನನ್ನ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಕೆಲಸಗಾರರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದೇವತೆಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಪಿತರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಡಲು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನಾನು ಕಡಲಗಳೆರಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಈಚೆಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕರಾದರು. ನಾನು ದಿಕ್ಕಿ ದನನಾದೆ. ಹೀಗೆ ಆಲೆವಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದನು.

“ನಿಂದು ಪೇತೆ. ಹಾಯಾಗಿ ಉಟು ಮಾಡಲೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಛ, ದೂರ

***** ತಂದೆನೂನು *****

ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ವಿಕೃತರನ್ನೇ ಕಾಡುವುದು ದೇವ
ರೊಬ್ಬ ನಂಬುವುದು" ಹಿಂದೂಗಳು ದೇವ
ದೊಳಗಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನೆ ಮರೆತವು" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ
ಹಿಂದೂಗಳು ಹಿಂದೂಗಳು ಮೂಲತಃ ದೇವರು.

ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭೀಷ್ಮನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅತಿ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಪದ್ಮಾಭಯದ್ವಯದ ಕವಾಸುತ ಪದ
ಮುನಿ ಮತ್ತೂ ಆಕೆಯ ಸುಖವಾಗಿ ಆಳ
ಮಿಕ್ಕು. ಆಗ ಪದ್ಮಮುನಿ ಹಿಂದಿರುಗುವನ್ನು
ಬೋಧಿಸಿಕೊಂಡು "ಆಪ್ತನ ದ್ವೈತ
ನನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಕೊಡುವುದೇ" ಆತನು
ಆನೇಕ ಪ್ರತಿಗಾಧಿ ಸುಖಾಭಿರುಚಿನಂತೆ.

ದರೂ ತೀವಿರಬಹುದು” ಎಂದಳು.

[illegible]

“ಆ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಭೇಟಿ ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳು” ಎಂದ ರೂಪಧರ.

[illegible]

“ముదుకన విషయంగాగి నీను కళ
నన నాడలెక. నీనునానా అన. ముగిసి.
శీండు యేగు” అంద ధీరమతి.

ಹಂದಿಕೇಕನು ಉಬ್ಬಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಹೋಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಸುಧಾಕ್ಷನನು ಬಂದು,
ಬಿಕ್ಕುಕನು ಸಂಗೀತ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನ
ವಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಿಕ್ಕುಕನು ಬಿಕ್ಕುಕನು
ಬಿಕ್ಕುಕನು ಬಂದನು. ಅವನು ನಗರದಲ್ಲಿ

*****

ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾನು
ಎಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗಿದ್ದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು
ನುಡಿಸುವುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾನು
ನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು ನುಡಿಸುವುದು, ರೂಪದ
ನನ್ನು ಕಂಡು “ಎಲೋ, ಯಾರೋ ನೀನು.
ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವೆಯಾ, ಇಲ್ಲ. ಕತ್ತು
ಹಿಡಿದು ನೂಕಲೇ” ಎಂದು ಗವರಿದನು.

“ನಾನು ನಿನ್ನ ಗೋಜಿಗೆ ಬಂದೆನೇ, ನನ್ನ
ಗೋಜಿಗೆ ಬಂದೆನೇ” ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
ಬೇಡಿಕೋ ಹೋಗು. ನೂಕುವ ಮಾತಿಗೆ
ಬಂದರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಮೋದಿಸಿದೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. “ಬಂದೆನು
ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ ರೂಪಧರ.

“ಎಲೋ, ಯಾರೋ” ಎಂಬುದನ್ನು
ಎಲ್ಲಿ, ಯಾರು ಕತ್ತರೋ ನೋಡಿಯೇ
ಬಿಡೋಣ. ಮುಂದಿತ್ತೇ! ನನ್ನಂತಹ
ಯುವಕನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಬಾಕಿಲ್ಲವೆಂದು
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆನು. “ಬಂದೆನು”
ಎಂದ ದೂತ ದರ್ಶನದಿಂದ.

ಎಂದುಕೂಡ ನಾನು ನುಡಿಸುವುದು. ನಾನು
ಗವರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ದುಃಖವಾಗಿ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾನು
ಯಾವುದನ್ನು ನುಡಿಸಿದೆ” ಎಂಬುದನ್ನು. ಇಂತಹ
ಯಾವುದು ನಾನು ನೋಡುವುದು, ಇಂತಹ
ಬಡಿದಾಟ ನಮಗಿಂದು ಹೊಸದೇತಿಯ
ವಿನೋದವಾಯಿತು, ಬಿಡಿ” ಎಂದ.

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾನು
ನೆಂದುಕೂಡ. “ನೆಂದುಕೂಡ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ
ನನ್ನ ಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಕೂಡಿ
ಬಿಡುವುದು. “ನೆಂದುಕೂಡ” ಎಂಬುದನ್ನು
ಕಂಡು, “ನೆಂದುಕೂಡ” ಎಂಬುದನ್ನು
ಬಿಡುವುದು. “ನೆಂದುಕೂಡ” ಎಂಬುದನ್ನು.

“ನುಡಿಸಿಯರೇ, ನೊಡಲೇ ನಾನು
ಮುಡುಕ. ಯುವಕನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡ
ಬೇಡವೆ. ನಾನು ನುಡಿಸುವುದು ನನ್ನ ಗೋಜಿಗೆ
ಕೊಡುವುದು. “ನೆಂದುಕೂಡ” ಎಂಬುದನ್ನು
ಮಾತುಕೊಡಿ” ಎಂದ ರೂಪಧರ.

ಹೋರಾಟವಾಗುವಾಗ ಯಾರಿಗೂ
ಈತನು ಮಾತುಕೊಡುವುದು ಈತನು
ಭರವೆನ್ನಿಸಿದರು. ಧೀರನುತಿ ರೂಪಧರ

*****

ನೊಂದಿಗೆ “ಈ ಮನೆಗೆ ಒಡೆಯ ನಾನು. ಇದರ ಸ್ವಾಮ್ಯವು ನನ್ನದಲ್ಲ. ಸಾವಿರ ವಿನಗೆ ಅದರ ಬಾಡಿಗೆಯ ಕೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನಗುತ್ತ ಕೇಳಿದ. ಅವನು ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಹರಿದ ಅರಿವೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ. ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಅವನ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ತೋಡೆ, ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಚಕಿತರಾದರು. “ದೂತನ ಸಂಗತಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಅವನು ಸಾವಿನೊಂದಿಗೆ ಸರಸವಾಡು ತ್ಯಾದಾನೆ” ಎಂದುಕೊಂಡರು ಕೆಲವರು.

[illegible]

ಸಿಗತಾಗಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿ ಸುಖಾಯ ನೂಡ
 ಬೇಕುಯಿತು. ಆನನು ಸುಖ್ಯಾಗಿ ನಿಂತಿರಲು
 ಮೊದಲನೆಯ ಆನನನ್ನು ಬಲನಂತರದ ರಂಗ
 ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನೂತಿದರು. ಹೊಸನನ್ನು ಬುದ್ಧಿ
 ವಂತಿ ಸಾಯಿ, ಸಾಣಿ, ಕೂ, ಕೊನ್ನಿ ಸುಟ್ಟ
 ಕೊನ್ನಿ ಕೆಳಗೆ ಸ್ಥಳಿಸಲಿ ಎಂದು ರೂಪ
 ಧರನು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. 'ಕೊಂದು
 ಬಿಟ್ಟರೆ ಏಳಿರನು ಸುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸ
 ಮಾಡ ಬಿಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ
 ಕೂಸನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ಕೊಡಲಿವೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು
 ವುದೇ ಒಳಿತು' ಎಂದುಕೊಂಡ ರೂಪಧರ.

ಎದುರಾಳಿಗಳು ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎದುರು
ಬದುರಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಅನೇಕದಿಂದ
ಮಾತನು, ಮೂವನನ ಭುವದನೇಲಿ ಕೂಡೆ
ಯೂಳು ಕೈಸೇತ್ತಳು, ಮೂವನನು ಯುಕ್ತಿ
ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಾತನ ಕೊಡಳಿನ
ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟುಹಾಗಿ ಬಂದೇಳು ಕೊಟ್ಟನು,
ತಪ್ಪಳಿ ಜನನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಮಲಗಿ ಎದ್ದು
ಕೊಡಳಿದನು, ಅನನ ಬಾಳಿದ ರಕ್ತ ಸುರಿ
ಯಿತು, ತಪ್ಪಳನು ಕೆಳಗಾ, ಅಕ್ಕ ಮರು,

ರೂಪಧರನು ದೂತನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು
 ಬಂದವನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು. ಮೇಲೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ
 ವಿರೂಪಿ ಕೂಗಿಸಿ, ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲೊಂ
 ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತ ಮಂದಿಗಳ
 ಬಳಿಗೆ ಬಂದವನು ಮೇಲಿಕ್ಕೇಳುತ್ತಿರು. ಅತ್ತು
 ಕವಿ ಅಕ್ಕನಂತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊ. ಹೂಂ,
 ಇಂದು ಮನುಷ್ಯನು. ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತ ಮಂದಿ

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಇದೆಯೇ?" ಎಂದು ತನ್ನ ಅಸಮಾಧಾನ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಆಗ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಇಂತೆಂದನು: "ನೀನು ಕೇಳಿದ ಮಾತು ಸರಿ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಕಾಡೆಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ನಾನು ನಿನಗಿಂತ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇರುವ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಕಡಲುವುದಿಲ್ಲ."

ಕೂಡಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ "ಮೂಲಕವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಈಗ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಕೂಡ ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಕನ್ನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟುಹೋದಳು.

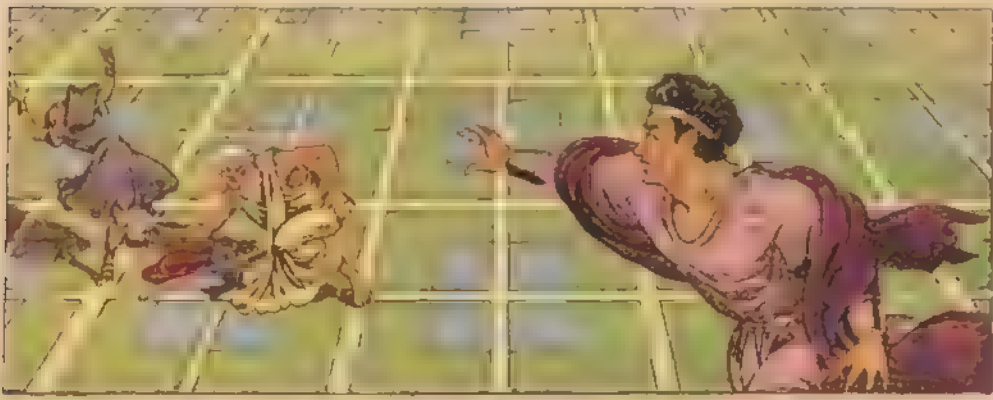
ಸುಮಾರು ಕೂಡಲೇ ಸಭಾಂಗಣದ ವಿಷಯವೇ ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಕುಳಿತು, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ವಿವಿಧ ಯೋಧನು ರೂಪಧರನನ್ನು ಕುರಿತು "ನನ್ನನ್ನು ಮದ್ದಿಗೊಳಿಸಿ, ನಿನಗೊಂದು ಬೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ ನೀನು ಕಳ್ಳ" ಎಂದನು.

"ಹೊಲ ಉಳುವುದರಿಂದ ನೋಡಲು ಕುಡ ಕೊಡುವುದು ಕೂಡ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಕಳ್ಳನನ್ನೂ ಕಂಡು ಹಿಡ್ಯದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪಂದಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲು! ನೀನೊಬ್ಬ ಮಾತುಗಾರ, ರೂಪಧರನು ಈಗ ಬಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ನಿನ್ನ ಬಂಡವಾಳ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ" ಕೊಡಲಾದನು.

ನಿಜವು ಹೀಗಾಗಿ ಕೊಡಲಾದನು. ಆದರೆ ಬಿರುಗಿ ಎತ್ತಿ ಬಿಡಲಾದನು. ರೂಪಧರನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ನಿಂತು ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಸವಲತ್ತಿಗಳು, ಬಿಡಲಾದನು ಸುಳಿದುಕೊಂಡರು.

"ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬುವುದರಿಂದ" ಎಂದು ನಂಬಿ. ಎಲ್ಲರೂ ತಿಂದಿರಿ, ಕುಡಿದಿರಿ. ನಿನ್ನ ನಿನ ನಿನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುವೆ" ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೊರಟುಹೋದರು. ಸಡನಾ ಕೂಡ ರೂಪಧರ ಮತ್ತು ಧೀರ ಮುಂತಾದವರೊಡನೆ. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ರಾಜ ದ್ರೋಹಿ

ಛಲಬಿಡದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮರದಿಂದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಶ್ಮಶಾನದತ್ತ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿರುವ ಬೇತಾಳ ಒಗೆಂದಿತು: “ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುದು. ಆದರೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ತ್ಯಾಗಶೀಲರು, ಇರುವರು. ನಿನಗೆ ಗುಣಭೂಷಣನ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು, ಕೇಳು”

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಶಿರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗುಣಭೂಷಣನೆಂಬ ಯುವಕನಿದ್ದನು. ಅವನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಮಗಧದೇಶ. ಅವನ ತಂದೆ ಛಾರಿ ಕೋಟಾಧೀಶ್ವರನೆಂದೂ, ಗುಣಭೂಷಣನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡಿ, ಕಾಶಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಣ್ಣ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರುವನೆಂದೂ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಮಿತಭಾಷಿ. ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಸ್ನೇಹಮಾಡು

ಮೇತಾಳ ಕಥೆಗಳು

ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಅವನ ವಿಷಯ
ಯಾರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಗಧದೇಶದವರು ಅನೇಕರು ಕಾಶೀ
ನಗರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಇತರೇ
ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿದ್ದರು. ಗುಣಭೂಷಣನು ಅವ
ರೊಂದಿಗೆ ಗೆಳತನ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರಲು ರಾಜನಮೇಲೆ ಹಿತೂರಿ ನಡೆ
ಯುತ್ತಿರುವ ಸುದ್ದಿ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಮಗಧ
ದೇಶದವರು ಅನೇಕರು ಈ ಹಿತೂರಿಯಲ್ಲಿ
ಸೇರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ರಾಜಭಟರು
ಬಂಧಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಗೊಯ್ದರು. ಉಳಿದವ
ರೊಂದಿಗೆ ಗುಣಭೂಷಣನನ್ನೂ ಬಂಧಿಸ
ಲಾಯಿತು. ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಅನೇಕರು
ರಾಜದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಹವಣಿಸಿರುವುದು ದೃಢ

ವಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದರು.
ಗುಣಭೂಷಣ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು
ಮೂವರಮೇಲಿನ ಅವವಾದ ರುಜುವಾತಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ, ಅವರನ್ನು
ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚವಿನ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಡಲು
ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಅವರು ರಾಜದ್ರೋಹಿಗ
ಳಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ
ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟುಗುವುದೆಂದು ಆತನ ನಂಬಿಕೆ.

ಕಾಶಿನಗರದ ಮಂತ್ರಿಯ ಹೆಸರು ಕೃಪಾಸ
ನಾಥ. ಅವನ ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು ನಲ
ವತ್ತಿರಬಹುದು. ಮೊದಲನೇ ಕುಟುಂಬ ತೀರಿ
ಕೊಂಡ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳದೆ, ತನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಸಮಯ, ರಕ್ತಿ
ಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲ್ವಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋ
ಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿ.
ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರುವವರ
ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವನು ಸಕಲ
ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು.

ಗುಣಭೂಷಣನ ನಡವಳಿಕೆಮಾತ್ರ ಮಂತ್ರಿ
ಯನ್ನು ವಿಸ್ಮಯ ಗೊಳಿಸಿತು. ಅವನು ಸೆರೆ
ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವನ ದರ್ಪ ಕೊಂಚ
ವಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನವರವಾದ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾವಲುಗಾರರೊಂದಿಗೆ
ತಾನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಜೋಪಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡ ಸಿಂಹದಂತೆ
ಯೋಚನಾಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

అవన యోజనేయల్లా ఒప్పు వృత్తియ నేలేలీ హోరళిత్తు. ఆ వృత్తి అవన ప్రేయసి, మాధవి. ఆకయ నిమిత్త అవను మగధదేశవన్ను తోరిదు కాశీ రాజ్యదల్లి బాళబీకాగిత్తు.

గుణభూషణన తందేయంతేయే మాధవియ తందేయూ నిర్వయవంత. ఆదర ఆతను అనిలక్షితవాగి కాలగదను. దాయాదిగళు ఆతన యావత్తూ అస్తి యన్ను అవహరిసి మాధవియ కృగే చిప్పు కేరిట్టరు. కేరిట్టాభిర్వరన శుమారి యాగిద్దరూ మాధవి తిండి, బట్టగళిగే తన్న శక్తుగళమేలీ ఆధారపడబీకా యిత్తు. అవళు సేవకళంతే జీవెసబీకాద సితియేదగిత్తు. గుణభూషణను మాధవి యేన్ను బాల్యదిందలూ బల్లను. అవర బాల్యద గేళితన ప్రేమవాగి బదలాయె సిత్తు. అవళిగే సాధ్యవాద సహాయ మాడలు అవను నిర్వహరిసిదను. ఎంచి గాదరూ అవళన్నే మదువేయాగళు నిర్తియిసిదను. ఆదరీ అవన తందేగే ఈ సంబంధ సరిబీకల్లి. మాధవియోందిగే యావరితియ సంబంధవిట్టుకేళబార దేందూ, అవళోందిగే మాతనాడిద విషయ తిళిదుబందరూ మనీయింద ఓడిసువుదాగియూ బిదరికే హాకిదను. గుణభూషణను తందేయ మాతిగే లక్ష్మ్య

మాడద, ఆతనిగే తిళియదే మాధవిగే ఆగాగ హణసవ కళుహిసుత్తిదను. ఒందు దిన తందేగే ఈ విషయ తిళియలు అవ నన్ను మనీయింద హోరగే అట్టిదను.

గుణభూషణను కాశీనగకే బందు ఒందు టుద్యోగవన్ను సంపాదిసిదను. ఈ సొకరియల్లి కీర్తిప్రతిష్ఠ గళన్ను పడెదు, అనంతర మాధవియన్ను కరెదు కేరిండు బందు మదువే నాడికేళున యోజనే నాడిదను. ఆదరీ ఇష్టరల్లి ఈ రాజద్యోహవ అరూపనే అవన మేలీ బిడ్డు తేరిందరీకేట్టు.

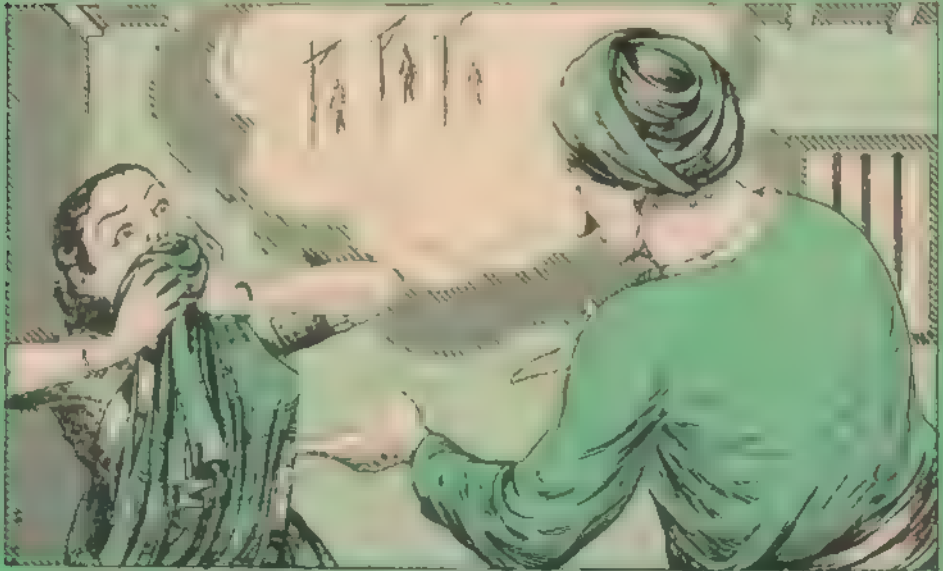
మగధదేశదల్లి మాధవి సవ తన్న ఆశిగళన్నేల్లా గుణభూషణనల్లిట్టిదళు.

ಅವನಿಗೆ ಕಾಶಿರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಳು. ತನ್ನ ಪರಿಚಯದವರು ಯಾರಾದರೂ ಕಾಶಿನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಗುಣ ಭೂಷಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಳು. ಅದೇ ರೀತಿ ಗುಣ ಭೂಷಣನೂ ಸಹ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ಪ್ಲೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಹಣವನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಮಾಧವಿಗೆ ಕಾಶಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜದ್ರೋಹಗಳನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದ ರೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಗಧದೇಶಕ್ಕೆ ರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವಳು ಭಯಕಂಪಿತಳಾದಳು. ರಾಜದ್ರೋಹಗಳ

ಗುಂಪಿಗೆ ಗುಣಭೂಷಣನೂ ಸೇರಿರುವನೋ ಎನ್ನೋ ಎಂದು ಆಕೆ ತಳಮಳಿಸಿದಳು. ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾಶಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗ ಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಚಡವಡಿಸಿದಳು.

ಕೊಂಚಕಾಲದ ನಂತರ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿತು. ಅವಳ ಪರಿಚಯಸ್ಥರು ಕೆಲವರು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಧವಿ ಸಹ ಹೊರಟಳು. ಯಾತ್ರಿಕರು ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಾದ ನಂತರ ಕಾಶಿನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಕಾಶಿ ತಲುಪಿದಕೂಡಲೇ ಮಾಧವಿ ಗುಣ ಭೂಷಣನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಗುಣಭೂಷಣನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಿಲ್ಲ

ವೆಂದೂ, ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಯುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬಂತು.

“ಗುಣಭೂಷಣನು ರಾಜಮೋಹವನ್ನು ಬಗೆಯುವಷ್ಟು ಹೀನನಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿರುವರು. ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದೆಂತು?” ಎಂದು ಅವಳು ನಗರದ ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಳು.

“ಮಂತ್ರಿ ಕೈಲಾಸನಾಥನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬಹುದು. ಗುಣಭೂಷಣನ ಆಪ್ತರು ಯಾರಾದರೂ ಆತನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮ” ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಗುಣಭೂಷಣನ ಆಪ್ತರು ಎಂದೋ ಅವನ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ತಾನು ಗುಣಭೂಷಣನ

ಸಹೋದರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿ ಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಮಾಧವಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು.

ಅವಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಭೇಟಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿ ಕೈಲಾಸನಾಥನು ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾದನು. ಆಕೆ ರೂಪಸಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನಿಷ್ಕವಟಿಯೂ, ಸರಳಜೀವಿಯೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವಳಲ್ಲಿ ವಿನಯವಿಭವಯುತೆಗಳು ಅಪಾರವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವಳ ಹೃದಯ ಅತಿ ಕೋಮಲವಾದುದೆಂದು ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಗುಣಭೂಷಣನ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. “ನನಗೆ ಆತನೂ, ಆತನಿಗೆ ನಾನೂ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಆಪ್ತರಿಲ್ಲ.

ಆತನು ಪ್ರಾಣಹೋದರೂ ರಾಜದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕನಿಷ್ಠ ದೋಷ ಆತನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ ” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

“ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನು ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶ ದೃಢವೇನೋ ಆಗಿದೆ. ಆತನ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನನ್ನು ನಿನಗೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಅದ್ವಿಯೇನಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ತರುಣಿಯಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವೆ. ಆತನೂ ಸಹ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಸಾಧು ತಿಳುವಿದನೇನು.” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ. “ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ನಿಜವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಸರಳ

ಸ್ವಭಾವದವನು. ಆತನಲ್ಲಿ ಆಶೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡೇ ನಾನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ” ಎಂದಳು ಮಾಧವಿ.

“ಹಾಗೋ, ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗಿನ್ನೂ ವಿವಾಹವಾಗಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ಮಾಧವಿ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ “ಅಣ್ಣ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರಲು ನನ್ನ ಮದುವೆ ಹೇಗಾದೀತು?” ಎಂದಳು. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬರುವಂತೆ ಮಾಧವಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಭೂಷಣನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾ ಹಿಸಿದನು. ಮಾಧವಿಯ ಅಂದಚಿಂದ, ನಡೆ ನುಡಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದುವು. ಅವಳಂತಹ ಮಡದಿಯಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಬಾಳು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಗುವುದೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆತನು ಪ್ರತಿದಿನ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾರೂ ಆತನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನತನಕ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ವಾಗುವ ಯೋಚನೆ ಆತನಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ಭಟರು ಗುಣಭೂಷಣನನ್ನು ಕರೆತಂದರು. ಮಂತ್ರಿ ಗುಣಭೂಷಣನಿಗೆ ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಮಾಧವಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯಳೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತಳೂ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ನೀನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭ

ನಿಸಬೇಕಾಯಿತಂತೆ. ಅಂತಹ ಸೋದರಿಗಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಷ್ಟಪಡಲು ಹಿಂದೆಗೆಯಲಾರರು. ನೀನು ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವೆ ಕೂಡಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸುವೆನು” ಎಂದ.

ನಿಮ್ಮ ವಯೆಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಆಗದ ಕೆಲಸ. ಇಲ್ಲಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇತೆ ಯಾಗಿರುವುದೂ ಒಂದೇ! ನನಗೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ತೋರದು. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾಧವಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆಸ್ತರಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆಯಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ರಾಜದ್ರೋಹದ ಆಪವಾದ ಬಂತು” ಎಂದನು ಗುಣಭೂಷಣ.

ಮಂತ್ರಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ “ನಿನಗೆ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಕಾಶಿರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕೊಂದರೆಯೂ ಉಂಟಾಗದು. ನಾನು ಆರಸರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನಗೆ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

“ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ” ಎಂದು ಗುಣಭೂಷಣನು ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಪ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. “ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕುಳಿತುಕೊ. ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕೆಂ

ದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಲು, ಗುಣಭೂಷಣನು ವಿಸ್ಮಯಹೊಂದಿದನು.

“ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನನಗೆ ಆಸೆಕರು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟರು. ತಮ್ಮ ಕುವರಿಯರನ್ನು, ತಂಗಿಯರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಲು ಆಸೆಕರು ಮುಂದೆಬಂದರು. ನನಗೆ ವಿವಾಹವಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದು ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕಂಡನಂತರ ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯಂತಹ ಮಡದಿಯಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಬಾಳು ಶೋಭಿಸುವದೆಂದು ತೋರಿತು. ಆಕೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಶಿವಾರಸುಮಾಡುವೆಯಾ” ಆದರೆ ನಿರಾಸೆಯಾದರೂ ಎಂದಮಂತ್ರಿ, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಣಭೂಷಣನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡನು.

“ ನೀವು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ ನಾನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುವೆನು. ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಆಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ಸೌಕರಿ ಕೊಡಿಸಲು ಮಾಧವಿಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು ಆಗತ್ಯ. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿರಿ. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ದೋಷಿಯಲ್ಲ. ಪಿತೂರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಪಿತೂರಿಯ ವಿಷಯವೇನೋ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ಪಿತೂರಿಗಾರರ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಮಾಧವಿ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ತಂಗಿಯಲ್ಲ; ಪ್ರೇಯಸಿ. ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪ್ತಿ

ರರು. ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಯಾದಿಗಳು ಆಪಹರಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಬೆಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಮಾಧವಿಯ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಗೆ ದಕ್ಕುವಂತೆ ತಾನು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿ ಆತ ನನಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ನಾನು ರಾಜರ ಉಪ್ಪು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮಾಧವಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಆತೆಯಿಂದ ಈ ಗುಟ್ಟನ್ನು ರಟ್ಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾನೂ ಸಹ ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಮರೆಮಾಚದೆ ತಿಳಿಸಿರುವೆನು. ಇನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಮಾಧಾನವಿಷ್ಟೇ. ನೀವು ಮಾಧವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನನಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಪತಿ

ಸಿಗಲಾರಸೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಇದೇನೂ ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಕೆಗಿಷ್ಟವಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ನಾಗುವಳು. ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುವಳು. ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಲವಂತಪಡಿಸುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಿಲ್ಲ.” ಎಂದ ಗುಣಭೂಷಣ.

“ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ, ನೀನು ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಡ. ಆಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ನೀನು ರಾಜದ್ರೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ನೀನೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದೇ ಸರಿ, ಉತ್ತಮ” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಕೂಡಲೇ ಗುಣಭೂಷಣನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಗುಣಭೂಷಣನಿಗೆ ರಾಜನು ಅಸಾ ನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಪದವಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಮಾಧವಿ ಗುಣಭೂಷಣರಿಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹವೂ ಆಯಿತು.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೇಕಾಳ “ಎರೈ ರಾಜನ, ಗುಣಭೂಷಣನು ತಾನು ಸೆರೆಮನೆ ಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ತನ್ನನ್ನು ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜ ನುಡಿದು ತನ್ನ ಜೀವನನ್ನೂ, ಮಾಧವಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ರಾಜದ್ರೋಹಿಯೆಂದು ತಿಳಿದನಂತರ ಗುಣ ಭೂಷಣನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೂ ಸಹ

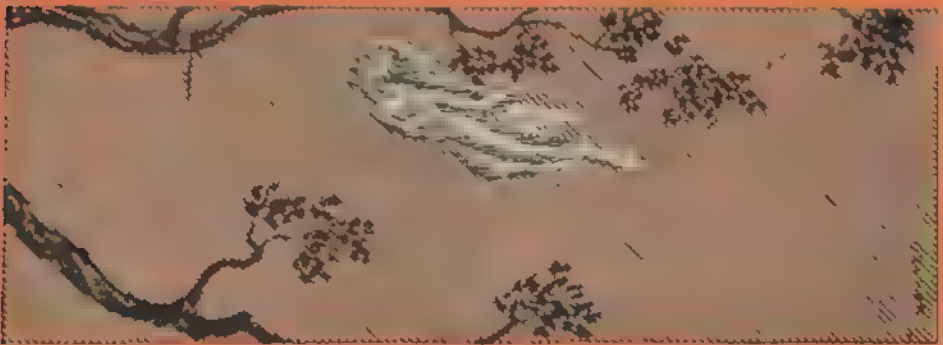

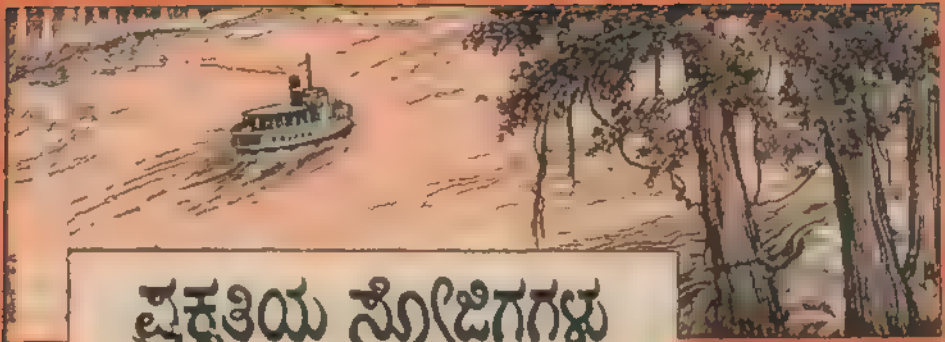
ಕೈಲಾಸನಾಥನು ಮಾಧವಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದನು. ಈವರೆಲ್ಲ ಯಾರ ತ್ಯಾಗ ಹಿರಿದು? ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳಾದೀತು, ಜೋಕೆ” ಎಂದನು.

“ನಿನ್ನಿಂದೇಹವಾಗಿ ಗುಣಭೂಷಣನ ತ್ಯಾಗವೇ ಹಿರಿದು. ಮಾಧವಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮ ಉಜ್ವಲವಾದುದು; ಉನ್ನತವಾದುದು. ಮಂತ್ರಿಗೂ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದನಂತರ ಅವನು ನಿಜನುಡಿದನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮಾಧವಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯಲ್ಲವೆಂದಾಗಲೀ, ತಾನು ಸಿತೂರಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವಾಗಲೀ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ತೇಳುವ ಪ್ರಮೇಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾದ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವನು ಆ ಪ್ರೇಮದ ಫಲಿತವಾಗಿ ನೋಸಹೋಗಬಾರದು. ಮಾಧವಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತಾನು ಸಿದ್ಧನಾದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ ಗುಣಭೂಷಣನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಮಾಧವಿಯನ್ನೂ

ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ತೋರಿದ ತ್ಯಾಗವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಕೈಲಾಸನಾಥನು ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆಕೆಗೆ ಗುಣಭೂಷಣನ ಹೊರತು ಮತ್ತೆಯಾರೂ ಅಪ್ಪರಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಗುಣಭೂಷಣನು ಆಕೆಯ ಸಹೋದರನಾದುದರಿಂದ ತನಗೆ ಯಾರೂ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿರಲಾರದೆಂದೂ ನಂಬಿದ್ದನು. ಗುಣಭೂಷಣನು ಆಕೆಯ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ತಿಳಿದನಂತರ ಆ ನಂಬಿಕೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಗುಣಭೂಷಣನು ರಾಜದ್ರೋಹಿಯೆಂದು ಅವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ ತಾನು ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯಿಂದ ಸುಖವಡಿಯುವುದಂತೂ ಸಜ್ಜೆ. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಭೂಷಣನ ತ್ಯಾಗವೇ ಹಿರಿದು.” ಎಂದು ತಿವಿಕ್ರಮನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇಕಾಳೆ ಶನದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಮರವನ್ನೇರಿತು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೋಟಗಳು

3

ಇಲ್ಲಿ ನದಿಯ ತುಂಬಾ ಕಲ್ಲಿನ ಗುಪ್ತಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿವು. ಬಿರುಸಾದ ಪ್ರವಾಹ. ನಾವು ಕಲ್ಲು ಗುಪ್ತಗಳ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದೆವು. ಪ್ರವಾಹದ ಒಯಿಲು ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಈಚೆಗೂ ಅಚೆಗೂ ಎಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಡಿ ಗಡಿಗೂ ಕಲ್ಲುಗಳ ಭಯ.

“ಈಗ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಡ ನೈಕು ಚಾಪ್!” ಎಂದು ಹುಡುಗ ಕೂಗಿದ.

ನಾನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಈ ತೆಪ್ಪ ಯಾವ ಕೊಡಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಂಡೆಗೆ ತಾಗಿ ಚೂರಾಗುವುದೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗ ಅತಿಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟುಸ್ಥಳವನ್ನೇಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ದುಮ್ಮುಕುವ ಸೇರಿಸಿದ. ದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಮಳೆಗಳು ಅಷ್ಟೇನಿಲ್ಲದ ವಾಯದೋಗೆ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ. ಆದರೂ ಪ್ರವಾಹದ ವೇಗವು ಜೋರುಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ

ಯಂತೂ ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪ ಸೇರಾಗಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಗೆ ಧೀಕೊಡಲಿರುವಾಗ, “ಈಗ ಜೋರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕು ನೈಕು ಚಾಪ್!” ಎಂದು ಹುಡುಗ ಕೂಗಿದ. ನದಿಯ ಭಯಂಕರ ಮೊರೆತದಿಂದ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ನಾನು ಬಲುವೇಗದಿಂದ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದೆ. ಕುಮೇಸಾವಾಸ ಬಲವನ್ನೂ ವೇಗವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಯಿತು. ಆ ಬಂಡೆ ಎರಡು ಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅತ ಬಲವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ದೂಡಿದನು. ತೆಪ್ಪ ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆಯನ್ನು ಎರಡಡಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಹುಡುಗನು ಚುರುಕುತನವನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಾವಾ ಬಂಡೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಿಕ್ಕತನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಗಳಿಸಿದ ವಾಮುಫ್ಫವು ನನ್ನನ್ನು ದಂಗುಗೊಳಿಸಿತು.

ತಿಬೋರ್ ಸೆಕೆಲ್ಸ್

ಮುಕ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಉಪಾಯವಾಗಿ ತೆಸ್ಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಝಿರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಸೇರಿದೆವು. ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ನಮಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಶ್ರಮವಾಗಿತ್ತು. ಕುಮೇವಾವಾ ತೆಸ್ಸದ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಕೊಂಡ. ನಾನು ಅವನಿಗಿವಿ ರಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡೆ.

ಆಗ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆ ತಾಂಡ ವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ಹತ್ತಿ ನೋಡಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಆತ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ತೆಸ್ಸ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲದೆ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರನ್ನೇ ಕೇ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. “ನೀನು ಗಟ್ಟಿಗವಾದುದರಿಂ ದಲೇ ಇಂದು ನಾವು ಬದುಕಿದೆವು” ಎಂದೆ.

“ನೀರನ್ನೂ, ಅಡವಿಡಂತುಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಫೈರ್‌ಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ದಿಷ್ಟರೆ ಅನೇಕ ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ವೆಂದು ಮುಲೇವಾತಾತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾದ ದಾಖೆಯಿದ್ದರೂ, ಹೀಗೆ ಒರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆಯಿದೆ. ಓಹೋ ನೋಡು. ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿದೆ. ಸಾವೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ” ಎಂದ ಹುಡುಗ.

ಅವನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಾನು ತೆಸ್ಸದ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವನ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬಲಗೈಯಿಂದಲೂ ಎಡಗೈಯಿಂದಲೂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕ ತೊಡಗಿದೆನು. ಅವನು ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತೆಸ್ಸದ ಮುಂದು ಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಅವನ ಶರೀರವು ಕಂಚಿನ ವಿಗ್ರಹದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನ ಹಿಂದಿ ನಿಂದ ಉದಯಕಾಲದ ನೀಲಾಕಾಶ. ಅವನ ಕರಗಿನ ಜುಟ್ಟು ಭುಜಗಳವರೆಗೂ ತೂಗಾಡು ತ್ತಿದೆ. ಅವನ ಮೂಗಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಒಂದು ದಂಟಿತ್ತು. ಎರಡು ಗಲ್ಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಲಯಾ ಕಾರವಾಗಿ ಪಚ್ಚೆ ಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕರಜಾ ಜಾತಿಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಇದೊಂದು ಗುರ್ತು. ಅವನ ತಲೆಯುಸುತ್ತು ಸಣ್ಣ ಗಾದೊಂದು ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ ಪಟ್ಟಿಯಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಉದ್ದವಾದೊಂದು ಹಪ್ಪಿನಗರಿ ಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವನ ದುಸ್ತು

ಗಳೆಂದರೆ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿರುವ ಒಕ್ಕನೂಲು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಲಿಂಗೋಟಿ ಇಷ್ಟೇ.

ಆವನು ಹಾಗೇ ನಿಂತು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೀರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಬಾಣ ಹಾರಿಸಿದ. ಅದು ನೀರಿನೊಳಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡುಹೋಯಿತು. ಅದು ತೇಲಿಬರುವುದನ್ನೇ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಬಾಣದ ಗರಿಗಳು ನೀರಿನಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲಿನ ಕೊನೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಳೆಗೆಳೆದುಕೊಂಡ. ಬಾಣದ ಮೊನೆಗೆ ಎರಡಡಿಯ ಮೀನೊಂದು ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೀನನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಕಿತ್ತು ತೆಪ್ಪದಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ.

ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಧಗಂಟಿಯೊಳಗೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಐದು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹೀಗೇ ಹಿಡಿದ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳದೊಡ್ಡವು. ಹುಡುಗನು ಬಿಲ್ಲುಂಬುಗಳನ್ನು ಕಳಗೆ ಇಟ್ಟು, ಕೊಂಡಿ ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅದರ ಕೋಲನ್ನೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಕ್ಕೆಯನ್ನೂ, ತೆಪ್ಪದ ಮುಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಹಗ್ಗವನ್ನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆವನಿಗೇನೋ ದೊಡ್ಡ ಮೀನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವದೆಂದು ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ಆವನು ಬಾಗಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾ, ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಬಲಗಡೆಗೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ನನಗೆ ಸನ್ನಮಾಡಿದ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕ್ರಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಂಡಿ

ಕೋಲನ್ನೆತ್ತಿ ಬಲವಾಗಿ ನೀರಿಗೆ ಬಿಸುಟ. ಅದು ಗುರಿತುಕೊಂಡ ತಗಲಿಕೋ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ನಮಗೊಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣಗಳೇ ನಮಗೊಂದು ಯುಗದಂತಿದ್ದುವು.

ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಡಿಕೋಲಿನ ಮೊನೆ ನೀರಮೇಲೆ ಬಂದು ದೂರದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಹಗ್ಗವೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪವನ್ನೂ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗತೊಡಗಿತು. ನೀರಿನಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಯೋವದೋ ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೀನಾಗಿರಬೇಕು. ಏಳು ತಿಂದ ಆವೇರದಲ್ಲಿ ಅದು ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಈಚೆಗೂ ಆಚೆಗೂ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಂತಿದ್ದರೆ

ತಾನು ಬಿಡು ಹೋದೇನೆಂದು ಕೊಂಡು ಕುಮೇವಾವಾ ತೆಪ್ಪದ ಮುಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದವರೆಗೆ ಹುಚ್ಚು ವೇಗದಿಂದ ಹೋದಮೇಲೆ ಸಟ್ಟು ತಿಂದ ವಿಸಾಸಿನ ಸತ್ತು ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಗ್ಗಿ ಕಡೆಗೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಈಗ ನಾವು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆಯ ತೊಡಗಿದೆವು. ಹಗ್ಗ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಕೊಂಡಿ ಕೋಲೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ “ಪಿರಾರುಕು” ವಿಸಾನೂ ಕೈಗೆ ಹತ್ತಿದುವು. ಈ ವಿಸಾಸಿನ ನೀಳ ಎರಡು ಗಜ. ಎಮೆಜಾನ್ ನದಿಯ ವಿಸಾನುಗಳೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಹೆಚ್ಚು ರುಚಿಯಾದುದು.

ಈ ವಿಸಾನನ್ನು ತೆಪ್ಪದ ಮೇಲೇರಿಸಿ ನಾವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು ಆ ಹುಡುಗನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಆತ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ “ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ವಿಧ ಬರಲೇಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೇಕೂಡ” ಎಂದ.

“ಅದರೆ ನೀನು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವತಾನೆ!” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

“ನನ್ನ ಗಲ್ಲಗಳಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪಚ್ಚೆಯ ರೇಖೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ? ಇದು ನಾನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಆಫ.” ಎಂದನನ.

“ಹಾಗೋ! ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸರವಾಗಿ ಹೇಳು ವಾವಾ” ಎಂದೆ.

“ಈಗ ಸಮಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾತಾಡಿದರೆ ವಿಸಾನುಗಳು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಹಸಿನೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ” ಎಂದ.

“ಅದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ಆ ಪಚ್ಚೆ ಗುರ್ತಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳು” ನಾನೆಂದೆ.

“ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ನಿಜ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಮಲೋವಾ ತಾತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದನನ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಮಾತಾಡದೆ, ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಂತೆ ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಅದರೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ತು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಟರ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದನಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-28.

ಈ ಹಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ
ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ತಗ್ಗಿಹಾರಿದರೆ ಭೂಮಾಕೆ ತಡವಿಕೊಟ್ಟಾಳು,
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಒಗ್ಗಿಹಾರಿದರೆ ಭೂಮಾಕೆ ಆಪ್ತಳಿಸಿಯಾಳು!

ಕಳಿಸಿದವರು: ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್,

ತಾಳೇಪಾಡೀಗ್ರಾಮ ಕಿನ್ನೇಗೋಳ, ದ. ಕ.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10-ಈ ಹಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಒಂದು ದಿನ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು 'ಟೈಗರ್' ಸೊಂಡಿಗೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಬೆಳೆದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕೊಯಿದು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಅವರು ಮತ್ತೂ ಹಣ್ಣು ಕೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅರ್ಧತುಂಬಿದ ಬುಟ್ಟಿ, ಇಟ್ಟಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಹೋಯಿತು. ಸುತ್ತಾ ಹುಡುಕಿದಾಗ ಯಾವದೋ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪಾದದ ಗುರುಗಳು ಕಂಡುವು. 'ಟೈಗರ್' ಆ ಗುರುತನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಹೋಯಿತು. ಅದಾವ ಪ್ರಾಣಿಯೋ ಎಂದು ಹೆದರುತ್ತ ಹೆದರುತ್ತ ವಾಸು ಗೋಪಿಯರು ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದರು. ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ತಗ್ಗಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕತ್ತೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿತು!

ಪ್ರಸಿದೆಂಟ್

ಟಾಯಾಲ್ಟ್

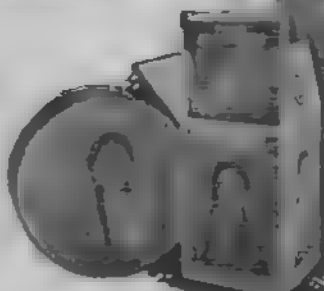
ಪ್ರಸಿದೆಂಟ್

ಡಿಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಾಲ್ಟ್
ಪಾಡರು

ರಘುನಾಥನಾಥ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿ

ಪ್ರಸಿದೆಂಟ್ ಸ್ನೋ

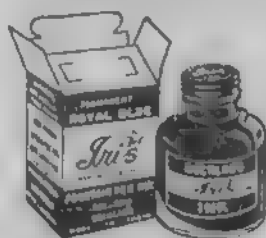
ಸುಂದರವಾದ ವರ್ಚಸ್ಸಿಗೆ

ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ
ಈ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು.

RATHOD TRADING CO., MADRAS-1

ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ತರಹೆ! ಅತಿಸುಲಭವಾದ ಬೆಲೆ!!

ಐರಿಸ್ ಶಾಯಿಗಳು

ಸೌಂತ್ಯನ್ ಪೇನಾಗಳಿಗೆ ಹೆಸರು ಪಡೆದವು

1, 2, 4, 12, 24 ಡಿಸ್ಕಗಳ ಪ್ಯಾಕಿಂಗುಗಳಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ

ಕಯಾರಿಸುವವರು:

ರಿಸರ್ಚ್ ಕೆಮಿಕಲ್ ಲೇಬೊರೇಟರೀಸ್

ಮದ್ರಾಸು - 4 ★ ನ್ಯೂಢಿಲ್ಲಿ - 1 ★ ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಗ್ರೈವ್ ಸಿರವ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಡು ಕಂದನ ಅರ್ಜಿಗ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈವ್ ಸಿರವ್

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಎಂಬುದೇ ಮಾತು!

Nutrine

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್
“ಡ್ರಮ್” ಕುಂಬಾ
ಇಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ

ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕಂಪನಿಯವರು ಮಿತಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ಬಲು ಚೆಂದವಾಗಿ ‘ಪ್ಯಾಕ್’
ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ
ಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರುಚಿ
ಯಾದ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಮಿಶ್ರಣಗಳನ್ನು, ಟಾಫೀ
ಗಳೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದೊಂದು ಪಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಡಬ್ಬ ಟ್ಯು ಬಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ, ವಾಡಿಕೆ

ಯಾಗಿರುವ ಜಿಲೆಗೇ
ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ನಿಮ್ಮ ಮುಢುರವಾದ ಅನಂದಕ್ಕೆ:

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕೋ., ಲಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು (ಅಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ)

ನಿನ್ನು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಬೂನೇ ಬೇಕು—
ಅದೆಂದರೆ ತಾತಾರವರ **501** ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು

ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ
ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ, ತೊಲೆಯುನಂತೆ ಮಾಡುವ
ಈ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಎಂತಹ ಸಾಬೂನು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಗೆದುಬಿಡುವುದು. ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಹೊಸ ಪಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ
ಕೊದಿಲೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕೋಡಿ ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ
ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಸಂಜೆಯಾದನಂತರ
 ಮಿತ್ರರು ಸೇರುತ್ತಾರೆ,
 ಅವರು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ,
 ಆದರೆ ಅವರು ಸದಾ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ
 ಒಂದು ಕವಿ
 ಉಲ್ಲಾಸಕರ ಚಾ ಕುಡಿದು!

ನಾನು ಟೀ

ಮಿತ್ರರು ಸೇರುವಾಗ, ನಾನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ

PST 211

ಬಸುನಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಹಿಗ್ಗಿ ಹಾರಿದರೆ ಭೂನಾಕೆ
ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಯಾಳು !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್

